

UNIVERZA V LJUBLJANI
FILOZOFSKA FAKULTETA
ODDELEK ZA GEOGRAFIJO

ALEN LINDIČ

Migracije v Avstraliji

Zaključna seminarska naloga

Ljubljana, 2015

UNIVERZA V LJUBLJANI
FILOZOFSKA FAKULTETA
ODDELEK ZA GEOGRAFIJO

ALEN LINDIČ

Migracije v Avstraliji

Zaključna seminarska naloga

Mentorica:izr. prof. dr. Tatjana Resnik Planinc

Univerzitetni študijski program
prve stopnje:
GEOGRAFIJA, ZGODOVINA

Ljubljana, 2015

Izvleček

Migracije v Avstraliji

Migracije oziroma selitve so globalen pojav in se v osnovi delijo na izselitve (emigracije), ter priselitve (imigracije). Označujejo gibanje ljudi, ki se lahko dogajajo znotraj ene države (notranje migracije), ali pa v okviru celega sveta (zunanje/mednarodne migracije). Zaključna seminarska naloga zajema migracije v Avstraliji. Ker je ta država že od nekdaj poznana kot dežela priseljevanja, se posebej osredotoči na imigracijo skozi zgodovino, vse do današnjega časa. V drugi polovici 20. stoletja se je v Avstraliji vzpostavila nova politika do priseljencev, imenovana multikulturalizem. S tem se je odnos do imigrantov močno izboljšal in Avstralija je še danes ena najbolj zelenih destinacij za mnoge ljudi, ki se odločajo za izselitev iz svoje države. Vendarle pa se s problemi, ki so nenazadnje svetovni problemi, kot na primer rasizem, diskriminacija, ilegalni migranti..., srečujemo tudi v Avstraliji in to meče slabo luč na državo.

Ključne besede: migracije, notranje migracije, zunanje migracije, Avstralija.

Abstract

Migrations in Australia

Migration or the relocation is a global phenomenon and is generally divided into emigration and immigration. It marks the movement of people that can happen within one country (internal migrations) or in the context of the whole world (external/international migrations). The finishing seminar covers the migrations in Australia. Since this country has always been known as the land of immigration, it particularly focuses on immigration through history till the present day. A new policy, called the multiculturalism was established in Australia towards the immigrants in the second half of the twentieth Century. With it the attitude towards the immigrants greatly improved and until today Australia remains one of the most desired destinations for many people who decide to emigrate from their country. However, problems that are ultimately worldwide problems such as racism, discrimination, illegal migrants...are also dealt with in Australia which casts a negative light on the country.

Key words: migrations, internal migrations, external migrations, Australia.

KAZALO

1. Uvod	1
1.1. Namen in cilji	1
1.2. Metodologija	1
2. Zgodovina priseljevanja do 1. svetovne vojne	2
2.1. Staroselci	2
2.2. Evropsko odkritje Avstralije.....	2
2.3. Zlata mrzlica.....	4
2.4. Priseljevanje v 1. polovici 20. stoletja.....	6
3. Priseljevanje po 2. svetovni vojni	6
3.1. Obdobje asimilacije (1947 – 1966)	6
3.2. Obdobje integracije (1966 – 1972).....	7
3.3. Obdobje multikulturalizma (po letu 1972).....	8
4. Današnje stanje migracij	9
4.1. Zunanje migracije.....	9
4.1.1. Neto migracije	11
4.1.2. Migranti v največjih avstralskih mestih	12
4.1.2.1. <i>Sydney</i>	13
4.1.2.2. <i>Melbourne</i>	14
4.1.2.3. <i>Perth</i>	14
4.2. Notranje migracije.....	15
5. Staroselci in migracije	18
6. Možnosti stalne imigracije v Avstralijo	19
6.1. Migracijski program	20
6.2. Humanitarni program.....	20
7. Negativne plati migracij v Avstraliji	21
7.1. Ilegalne migracije	21
7.2. Delovna počitniška viza	22
7.3. Rasizem in segregacija	22
8. Sklep	25
9. Summary	27
10. Viri in literatura	29
11. Seznam slik, grafikonov, preglednic in zemljevidov	32

1. Uvod

Selitve populacij niso nov pojav, ampak so že vseskozi del človeškega preživetja. Hiter razvoj je v zadnjem času vse skupaj le še povečal, tako da so migracije danes že pravi globalni pojav, marsikje pa tudi velik problem. Vrsta ljudi se odloča za selitev v drugo državo zaradi želje po boljšem življenju, marsikoga žene zgolj borba za preživetje. Obravnavana država Avstralija je na samem vrhu želja mnogih mednarodnih migrantov, vendar pa je v zadnjem času zakonodaja ponovno močno povečala nadzor ter omejitve pri sprejemanju prišlekov. Avstralija vseeno že od samega evropskega odkritja te južne celine velja za tipično deželo priseljevanja in predstavitev le tega je tudi glavna tema te zaključne seminarske naloge.

1.1. Namen in cilji

Namen in cilj te seminarske naloge je predstaviti migracijske tokove v Avstraliji skozi zgodovino ter današnje stanje le teh. Ker gre za tipično deželo priseljevanja, se osredotočamo na imigracije v to državo in sicer od njenega evropskega odkritja v 17. stoletju pa vse do današnjih dni.

Raziskovalni cilji zaključne seminarske naloge so:

- opis zgodovine priseljevanja ljudi v Avstralijo,
- opis današnjega stanja zunanjih in notranjih migracij v Avstraliji,
- predstavitev migracijskih tokov avstralskih staroselcev,
- predstavitev možnosti stalne imigracije v Avstralijo,
- predstavitev negativnih plati migracij v Avstraliji.

1.2. Metodologija

Metoda dela je bila izključno kabinetna. Najprej smo se seznanili z obstoječo domačo literaturo, katera je na razpolago predvsem za poglavji o zgodovini priseljevanja. Za poglavje o današnjem stanju smo uporabili internetne vire, v največjo pomoč je bila spletna stran avstralskega statističnega urada. Iz spletnih strani smo črpali tudi informacije, ki smo jih uporabili za izdelavo grafikonov in zemljevidov.

2. Zgodovina priseljevanja do 1. svetovne vojne

2.1. Staroselci

Čeprav je Avstralija od Evrope najbolj oddaljena celina, so se prve slutnje o njenem obstoju pojavile že v srednjem veku. Že na takratnih zemljevidih je označena kot Terra Australis, oz. Great South Land (Velika južna zemlja) (Čebulj - Sajko, 1992). Kljub temu so jo evropski pomorščaki odkrili kot zadnjo. Vendar pa je bila ta južna dežela poseljena že vsaj štirideset tisoč let prej, ko so se tam naselili predniki avstralskih staroselcev (*Aborigines*). Ti so v Avstralijo pripluli iz Indonezije, kar je v zgodovinopisju tudi poznano kot najstarejše znano morsko potovanje. To ljudstvo je poznano kot prvo, ki je izdelovalo ošiljeno kamnito orodje, kremiralo svoje mrtvece, ter na skale graviralo svoje podobe in podobe živali, ki so jih lovili. Živel so v razširjenih družinah in se ukvarjali predvsem z lovom in kmetijstvom. Udomačili so dinge, ki so jim pomagali pri lovu in varovali domove. Antropologi jih običajno razvrščajo kot posebno raso ali podraso – avstraloidne. So temne polti, srednje visoki, z ozko glavo, črnimi skodranimi in valovitimi lasmi, globoko vsajenimi očmi, širokimi nosovi in obilno poraščeni po obrazu in telesu (Ferfila, 2003). Aborigini so imeli (in imajo še danes) na številnih mestih svoje svete kraje – oblike pokrajine, posamezne skale, jezera... Med najbolj znane spada npr. osamelec Uluru, ki leži sredi celine, v Severnem teritoriju in velja za dom aboriginskih božanskih prednikov. Blizu se nahaja še Kata Tjuta, oziroma gora Olga, ki naj bi imela podoben pomen kot Uluru. Svete kraje imajo tudi v ostalih delih celine, na primer Modre gore v Novem Južnem Walesu, Baiamovo jamo v jugovzhodnem delu države in mnoge druge (Australian Sacred Sites, 2015). Ime Aborigin (*Aborigine*) so avstralskim staroselcem dali Britanci, izhaja pa iz latinščine. »Ab« pomeni od, »origine« pa začetek. Beseda torej izraža dejstvo, da so bili staroselci tu od vsega začetka, mnogo pred prihodom belcev (How to name Aboriginal people, 2015).

2.2. Evropsko odkritje Avstralije

V času, ko so belci odkrili južno celino, je na njej živelo okrog 300 tisoč staroselcev, ki so govorili več kot 200 jezikov in narečij. Prvi je po do sedaj zbranih podatkih dosegel obalo Avstralije Nizozemec Willem Janszoon. So se ji pa že stoletje prej močno približali španski in portugalski navigatorji (Ferfila, 2004). Jansz se je leta 1606 izkrcal na zahodni obali polotoka Cape York. Nizozemci so nadaljevali z odkrivanjem južne celine. Leta 1642 je Abel Tasman obplul današnjo Tasmanijo na JV Avstralije in jo poimenoval Van Diemenova zemlja. Nizozemci so Avstralijo poimenovali kar New Holland. Po Nizozemcih pa so se v odkrivanje tega kontinenta podali Angleži. Prvi se je leta 1688 na celini izkrcal pirat William Dampier. Pomembnejša pa je bila ekspedicija Jamesa Cooka z ladjo Endeavour, ki je na povratku s Tahitija najprej naletel na Novo Zelandijo, leta 1770 pa se je izkrcal na vzhodu Avstralije (Čebulj - Sajko, 1992). 19. aprila je najprej ugledal najbolj jugovzhodni rt Avstralije, ter ga poimenoval Point Hicks. Od tu je pot nadaljeval ob vzhodni obali in po devetih dnevih plovbe prišel do vhoda v zavetrni pristan, kjer se je posadka ustavila, kraj pa poimenovala Botany Bay (del današnjega Sydneya). Znanstveniki so se tu odpravili tudi v notranjost celine in napravili opise do tedaj nepoznanih rastlin in živali. Skušali so navezati tudi stike s staroselci, ki pa za kaj takega niso imeli posluha. Cook je takrat o domorodcih zapisal, da se morda zdijo revni ljudje, vendar pa naj bi bili bolj srečni kot Evropejci, saj naj bi živeli v miru, ki ga ne vznemirja neenakost življenjskih razmer. Posadka Endeavourja je iz Botany Baya pot nadaljevala proti severu vse do Velikega koralnega grebena. Znanstveniki na ladji so sproti izrisovali zemljevid vzhodne obale Avstralije. Ko so prišli do severnega dela, so objadrali še

Great Barrier Reef in Cape York, nato pa oktobra zaključili zgodovinsko pot. Cook je celino poimenoval Novi južni Wales in jo proglasil za britansko v imenu kralja Georgea III.

Zemljevid 1: Cookovo odkrivanje Avstralije leta 1770

Povzeto po: Australian Botanical History, 2015

Po Cookovi ekspediciji se je začelo obdobje, ko je Novi južni Wales postal kazenska kolonija, saj Britanci obtožencev po ameriški revoluciji niso več mogli voziti v Severno Ameriko (Ferfila, 2004). 26. 1. 1788 je v Port Jackson priplula prva posadka s kaznjenci, katere kapitan je bil Arthur Philip, ki je to območje poimenoval Sydney Cove. Posadka je štela 751 obtožencev in 252 ostalih članov, predvsem vojakov in njihovih družin. Nato so vse do leta 1868 vozili nove in nove kaznjence. Arthur Philip, ki je bil v tem času guverner na tem ozemlju, je ustanovil sistem dela, v katerem so vsi ljudje, ne glede na vrsto obtožbe, delali v skladu z njihovimi sposobnostmi. Zaposleni so bili kot izdelovalci opek, tesarji, medicinske sestre, pastirji, kmetje, bolj izobraženi med njimi pa so opravljali administrativna dela. Od leta 1810 so na kaznjence gledali kot na vir delovne sile, ki bo pripomogel k napredku in razvoju britanske kolonije. Gradili so javne objekte, ceste, mostove, bolnišnice, nekateri pa so delali tudi na posestvih svobodnih naseljencev in lastnikov manjših zemljišč. Nema lokrat so bili kaznjenci deležni krutega ravnanja s strani njihovih nadrejenih, poleg tega so morali nekateri delati tudi do osemnajst ur dnevno. Zadnja ladja s kaznjenci je na obalo Avstralije priplula leta 1868 in v nekaj manj kot sto letih je bilo tako v to novo britansko kolonijo pripeljanih okrog 162 000 moških in žensk, ki so bili transportirani z osemstošestimi ladjami. Velika

večina obtožencev je bilo iz Anglije in Walesa (70 %), Irske (24 %) ter Škotske (5 %), nekaj pa so jih pripeljali tudi iz drugih delov sveta kjer so imeli Britanci vpliv, npr. iz Indije, Kanade, Nove Zelandije, Hong Konga... (Convicts and the British colonies in Australia, 2014).

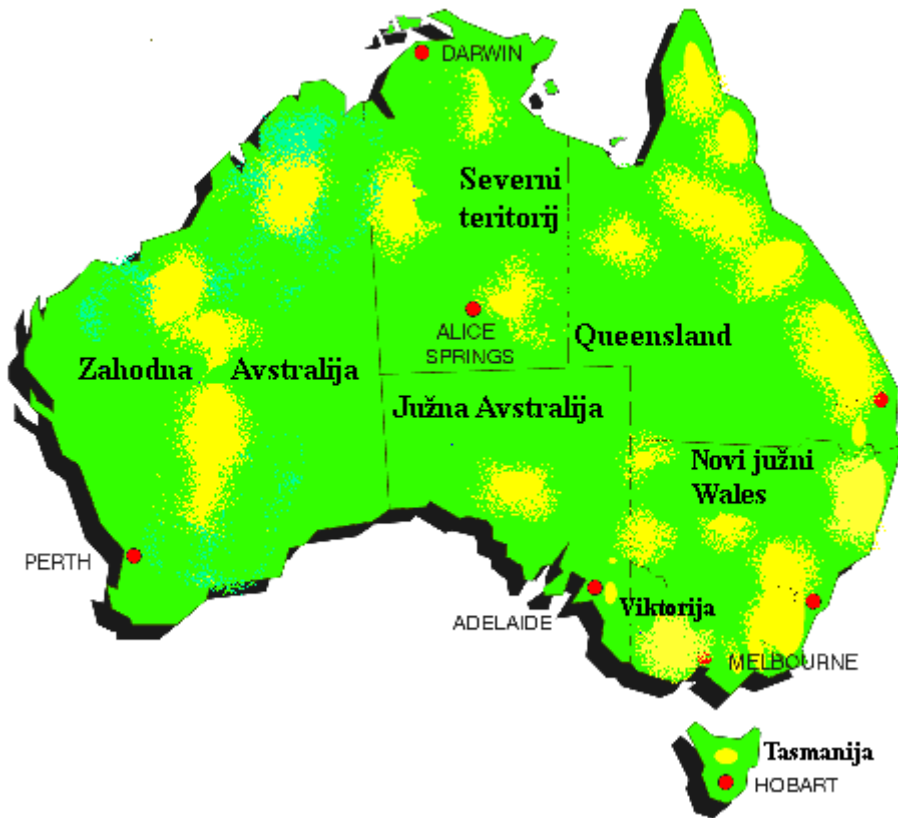
Ob koncu 18. stoletja se je torej dokončno začela evropska kolonizacija Avstralije, zaradi katere je prišlo do tragičnega izumiranja avstralskih staroselcev. Ob prihodu Britancev jih je bilo v Avstraliji med 300 000 in 1 000 000, vsaj tri četrtine jih kolonizacije ni preživelo. Nekateri so se uprli kolonizatorjem že v samem začetku, ko so si jih le ti želeli podrediti. Domneva se, da je v teh spopadih pri branjenju svoje zemlje umrlo več kot 20 000 staroselcev. Ogromno žrtev je bilo kasneje na račun suženjstva, v katerega so bili pahnjeni mnogi domačini, prisilnega zapuščenja svojih domov, trpljenja v zaporih, kjer so se znašli iz povsem nepravilnih razlogov. Močno so na upad staroselskega prebivalstva vplivale tudi bolezni, ki so jih s sabo prinesli Evropejci in na katere domačini niso bili odporni (Our shared history, 2015). Krutost genocida nad staroselci se je najbolj pokazal na otoku Tasmanija, jugovzhodno od celine. Invazija Britancev se je začela septembra 1803, ko je na otoku prebivalo okoli 6000 staroselcev. Zaradi nesoglasij med domačini in kolonizatorji je kmalu prišlo do popolnega iztrebljenja prvotnih prebivalcev otoka. Leta 1818 jih je bilo že manj kot 2 000, do leta 1829 jih je ostalo le še 400. Leta 1832 so vse takrat še živeče staroselce (okrog 200) Britanci odpeljali v odprti zapor Wybalenna na Flindersov otok, kjer se je število skozi leta še zmanjševalo. Tako je prišlo do popolnega uničenja plemena in zadnja staroselka iz Tasmanije, imenovana Truganini, je umrla leta 1876 (Breen, 2015).

2.3. Zlata mrzlica

V prvi polovici 19. stoletja so torej v Avstraliji živeli večinoma kaznjenci. Do spremembe oz. do prave eksplozije prebivalstva pa je prišlo po letu 1851, ko se je zaključila gospodarska kriza. To spremembo je povzročila zlata mrzlica, ki je imela poleg velikega povečanja prebivalstva tudi velik vpliv na avstralsko gospodarstvo in razvoj dežele. Vse skupaj se je začelo leta 1851, ko je Edward Hargraves naznanil, da je blizu mesta Bathurst v Novem južnem Walesu odkril zrno zlata. To je sprožilo val priseljevanja v Avstralijo, saj je samo v letu 1852 v deželo prišlo 370 000 imigrantov. Samo v Novem južnem Walesu je bilo leta 1852 nakopanega okoli 26,4 ton zlata, kar pa je bila le kaplja v morje v primerjavi z naslednjimi leti. Poleg Novega južnega Walesa so bila najobsežnejša najdišča še v zvezni državi Viktoriji, najprej v okolici mesta Ballart in Bendigo. Zlata mrzlica se je čez čas razširila po vsej Avstraliji, najprej v Zahodno Avstralijo, nato pa še v ostale kolonije.

Zemljevid 2: Nahajališča zlata v Avstraliji

Povzeto po: Gold Maps, 2015

Britanska kolonija Viktorija je v petdesetih letih 19. stoletja prispevala kar tretjino izvoza zlata na svetu in v samo prvih dveh letih po odkritju nahajališč se je število prebivalstva v tej državi povečalo iz 77 000 na 540 000. Število novih priseljencev v Avstraliji je močno preraslo število kaznjencev, katere so tu naseljevali prejšnjih sedemdeset let. Leta 1851 je bilo tako v Avstraliji že 430 000, leta 1871 pa že 1 700 000 prebivalcev. Največ novih migrantov je še vedno prihajalo iz Velike Britanije, vendar pa so ljudje množično prihajali tudi od drugod, praktično iz celega sveta. Zelo veliko je bilo Kitajcev, ki so leta 1861 predstavljali že 3,3 % avstralske populacije (The Australian gold rush, 2015).

Leta 1853 je v Viktorijo prispela prva posadka kitajskih delavcev. V naslednjih dveh letih jih je prišlo okoli 31 000 in odnos ostalih prebivalcev do njih se je vse bolj slabšal. Kitajci so bili deležni sovražnosti, diskriminacije, predsodkov in ljubosumja s strani Avstralcev, tudi na račun uspehov kitajskih rudarjev. Sredi petdesetih let 19. stoletja je celo začel veljati zakon o omejitvi priseljevanja Kitajcev. Vlada v Viktoriji je tudi uvedla davek za vsakega Kitajca, ki je prišel na novo v to kolonijo. Leta 1857 je prišlo celo do napada na kitajske rudarje v severovzhodnem delu Viktorije, kjer je približno 120 rudarjev napadlo Kitajce v njihovem taboru in jim ukradlo njihovo zlato (Anti – Chinese sentiment, 2015). Zlata mrzlica je tako še bolj spodbudila rasizem (ne samo do Kitajcev, ampak tudi do vzhodnih Evropejcev), ki so ga Avstralci že izvajali nad staroselci.

Ko so končali s črpanjem zlata, so se iskalci večinoma zaposlili v težki industriji, pri gradnji železnic, v rudnikih premoga... Proti koncu 19. stoletja so se že širile govorice o Avstraliji kot deželi nešteti možnosti za dober zaslužek, poceni hišo itd. Za ta čas so že značilne tudi t.i. verižne migracije. To je pomenilo, da so v Avstralijo odhajali tisti, ki so tam že imeli svoje sorodnike in prijatelje. Posledica je bila nastajanje etičnih naselij, kot na primer Italijanov v severnem Queenslandu, Ircev v Viktoriji, Nemcev v Barossa Valleyu, ali pa Kitajcev v Darwinu. Leta 1880 se je zaradi gospodarske krize priseljevanje zaustavilo (Čebulj - Sajko, 1992).

2.4. Priseljevanje v 1. polovici 20. stoletja

Prvega januarja 1901 je bila ustanovljena Avstralska federacija, uradni jezik je postal angleški. Tega leta so zaradi vse večje netolerantnosti do priseljencev, ki niso bili britanskega porekla, v parlamentu sprejeli *The Immigration Restriction Act* – Zakon o omejitvi priseljevanja. Ponovno so bili najbolj prizadeti Azijci, saj je zakon učvrstil diskriminacijo pripadnikov drugih etničnih skupin, imenovano bela avstralska politika.

Proces priseljevanja se je ponovno zaustavil z začetkom prve svetovne vojne, vendar se je kmalu po vojni ponovno pospešil. Predvsem zaradi leta 1921 uvedenega zakona o nacionalnih kvotah v ZDA, se je spet povečal dotok južnih Evropejcev, Nemcev, Skandinavcev in Rusov v Avstralijo. Prebivalci se s takim ponovnim navalom niso strinjali, zato so bile leta 1924 uvedene stroge restrikcije pri sprejemanju imigrantov. Prednost so imeli le ožji sorodniki tistih, ki so že živeli na južni celini, in tisti, ki so ob vstopu v državo imeli štirideset funtov ali garantno pismo avstralskega sponzorja. Ponoven upad števila priseljencev je povzročila Velika gospodarska kriza konec dvajsetih in začetek tridesetih let prejšnjega stoletja. Velika brezposelnost ni prizanesla niti Avstraliji in ker je bilo med prebivalci brez službe tudi veliko Avstralcev, se je odpor proti neangleško govorečimi prebivalci še stopnjeval. Do začetka druge svetovne vojne je avstralska vlada tako nadaljevala z »belo avstralsko politiko« (Čebulj - Sajko, 1992).

Prebivalstvo Avstralije (brez upoštevanja staroselcev) je torej od leta 1788 vseskozi naraščalo. Od 1 030 leta 1788, do 10 000 leta 1810, pa vse do 405 000 leta 1850. Leta 1900 naj bi bilo v Avstraliji že 3,8 milijonov prebivalcev, po koncu druge svetovne vojne, leta 1947, pa že 7,5 milijonov. Vse do leta 1947 so med imigranti prevladovali Britanci in Irci (Čebulj - Sajko, 2000).

3. Priseljevanje po 2. svetovni vojni

3.1. Obdobje asimilacije (1947 – 1966)

Kmalu po drugi svetovni vojni se je začela t.i. zlata doba (*Golden Age*). Prebivalstvo se je močno povečalo, gospodarska rast je bila visoka, služba se je našla za vsakega, ki je to želel. Eden najpomembnejših politikov takoj po vojni v Avstraliji je bil takratni minister za imigracijo Arthur Calwell. Njegov cilj je bil doseči dwoodstotno letno rast prebivalstva, od tega naj bi polovico predstavljali imigranti. Še vedno so bili privilegirani britanski imigranti, vendar britanska vlada ni več tako izrazito spodbujala odseljevanje njihovega prebivalstva (Macintyre, 2004). Za Britance je bil prihod v Avstralijo povsem svoboden, medtem ko so za ostale narode imeli omejitve in niso vsakega spustili v deželo. Med ostalimi so bili najbolj

sprejemljivi Skandinavci, katere so zaradi podobnih telesnih značilnosti in bližine skandinavskega polotoka z britanskim otokom povezovali z Britanci. Politika povojne avstralske vlade je temeljila tudi na pričakovanjih, da naj bi se vsi prebivalci naučili angleškega jezika. Na takšen način je Calwell želel asimilirati vse neangleško prebivalstvo, pri čemer pa se ni oziral na neuspehe pri več kot stopetdeset letnem nasilnem poiskušanju asimilacije staroselcev (Čebulj - Sajko, 2000). Politika asimilacije je temeljila na prilagajanju novih imigrantov kulturi nove družbe. Priseljenci so se bili na ta način prisiljeni odpovedati svoji prejšnji kulturi in jeziku (Ferfila, 2004). Ker Velike Britanije ni bilo pripravljeno zapustiti dovolj ljudi in se odseliti v Avstralijo, Arthur Calwell ciljev, ki jih je predvidel v svoji politiki, ni mogel v popolnosti uresničiti. V Avstralijo so kmalu začeli množično sprejemati begunce iz vse Evrope, najbolj zaželeni pa so postali Litvanci, Latvijci in Estonci, saj so veljali za delavce, neintelektualce. Tudi za njih so obstajale omejitve, saj so sprejemali samo samske moške in ženske, ki v času vojne niso sodelovali z nemško vojsko. Med zaželjene so potem zaradi pritožbe IRO (*International Refugee Organization*) uvrstili še Ukrajince, Slovake, Čehe, Jugoslovane, Poljake in jude. Med leti 1947 – 1951 je Avstralija sprejela 180 000 vzhodnoevropskih beguncev, katere so večinoma zaposlili na nižjih delovnih mestih. V petdesetih letih je prišlo že do močnega rušenja homogenosti avstralske družbe, zato je vlada izvajala dvosmerno imigracijsko politiko. Enakopraven položaj z Avstralci so imeli Britanci in sčasoma ostali angleško govoreči imigranti, medtem ko so neangleško govoreče priseljence (iz vzhodne in južne Evrope, Srednjega vzhoda, Latinske Amerike in jugovzhodne Azije) smatrali kot »drugorazredne« državljanke, z najnižjimi položaji v družbi. Kljub temu, da je v tem času avstralska politika zahtevala popolno asimilacijo, pa mnogo priseljenec zaradi izčrpanosti od celodnevne dela ni obiskovalo tečajev angleščine, tako da je učenje tega pri njih potekalo sproti iz dneva v dan, na delovnih mestih, v trgovinah... V začetku šestdesetih let je začel upadati trend priseljevanja severnih Evropejcev, se je pa povečal prihod Jugoslovanov, Turkov, Izraelcev, Indijcev in Japoncev (Čebulj - Sajko, 2000). Za povečanje števila priseljenec iz Azije je bila zaslužna še liberalna vlada predsednika Menziesea, ki je leta 1958 umaknila zloglasni test, ki je dovoljeval imigracijskim uradnikom, da so zavrnil vsakega migranta, ki ni dovolj obvladal vsaj enega od evropskih jezikov. Značilnost migracij za ta čas je tudi visok delež imigrantov iz Italije in Grčije ter njihova koncentracija v delih največjih avstralskih mest. Leta 1971 je bil delež državljanov, rojenih v Italiji in Grčiji, v Melbournu 7,3 %, v Sydneyju pa 4,0 % (Ferfila, 2004). V povprečju pa se je v obdobju asimilacije na leto v Avstralijo preselilo 92 000 imigrantov, od tega skoraj polovica iz Velike Britanije. Zaradi vsega tega je konec petdesetih, oziroma še bolj v šestdesetih letih prišlo do nastanka etničnih naselij (*ethnic communities*). Znotraj le teh populacijskih enot so imigranti lahko zadovoljevali svoje kulturne, verske in socialne potrebe v svojem domačem jeziku. Tako se je proti koncu tega obdobja (do 1966) vse bolj kazalo nasprotje med avstralsko politiko in realnostjo v avstralski etnično pisani družbi (Čebulj - Sajko, 2000).

3.2. Obdobje integracije (1966 – 1972)

Do konca asimilacijske politike je prišlo zaradi vse bolj množičnega zapuščanja nemških, nizozemskih in italijanskih povratnikov, ki so se za stalno vračali v svoje domovine. Avstralski politiki so uvideli, da bo potrebno nekaj spremeniti, ne nazadnje je Avstralija ravno zaradi svoje politike v tem času, pojava »delavcev na začasnem delu« v Evropi ter ugodnejših vselitvenih pogojev v Kanadi postajala za Evropejce vse bolj neatraktivna. Vse to je botrovalo, da se je avstralska politika leta 1966 spremenila in v nekakšnem prehodnem obdobju do multikulturalizma v odnosu do novih priseljenec uveljavila politiko integracije. To je pomenilo, da avstralska vlada ni več zahtevala takojšnje asimilacije imigrantov, ampak

je to od njih pričakovala v daljšem časovnem obdobju. V vmesnem obdobju med priselitvijo in asimilacijo so priseljencem tolerirali njihovo etnično in kulturno poreklo (Čebulj - Sajko, 2000). Integracijo lahko torej poimenujemo kot nekakšno dolgoročno in bolj organizirano asimilacijo, do katere je prišlo predvsem zaradi nujnosti, da bi v Avstralijo prišlo in v njej tudi ostalo čim več nove delovne sile, ki jo je hitro rastoča avstralska industrija nujno potrebovala (Ferfila, 2004).

To obdobje je omogočalo imigrantom in njihovim etničnim skupinam večje možnosti za uresničevanje njihovih zahtev. Italijani in Grki so na primer konec šestdesetih let prejšnjega stoletja že dosegli uzakonitev državnih etničnih šol za svoje otroke, pa tudi pravno pomoč v svojem maternem jeziku. Za obdobje integracije je bilo značilno povečanje števila imigrantov, ki so prihajali iz Jugoslavije. Če jih je v prvi polovici 60. let prejšnjega stoletja na leto prihajalo okoli 5 000, se je ta številka v drugi polovici dvignila na 15 000, kar je v primerjavi z drugimi etničnimi skupinami pomenilo, da so bili pred njimi le še Britanci. V ta jugoslovanski val so sodili tudi Slovenci. Avstralska vlada je v tem času še bolj skrbela za učenje angleškega jezika. Poleg tečajev angleščine za nove imigrante so organizirali tudi dopisne šole, tako da neznanje tega jezika kmalu ni več bil vzrok socialne izolacije imigrantov, saj se je vedno našel nekdo, ki je novemu Avstralcu znal prevesti tuje besede. Ravno ta medsebojna pomoč znotraj posameznih etničnih skupin je novim imigrantom omogočala reševanje začetnih težav po prihodu, od jezika, do iskanja dela, bivališča..., to pa je bila posledica krepitve družbene vloge etničnih skupin v obdobju integracije (Čebulj - Sajko, 2000).

3.3. Obdobje multikulturalizma (po letu 1972)

Avstralija je danes poznana kot primer multikulture družbe, saj je prebivalstvo sestavljeno iz velikega števila različnih etničnih skupin, kar je rezultat stalne visoke stopnje imigracije iz različnih držav, predvsem po drugi svetovni vojni. Do novega koncepta v obliki multikulturalizma je prišlo v začetku sedemdesetih let prejšnjega stoletja, z izvolitvijo nove vlade. Predsedstvo je leta 1972 prevzela laburistična vlada Gougha Whitlama, pomemben člen v sprejemanju multikulturalizma pa je bil Al Grassby, novi minister za imigracijo. Ta se je zavzemal za to, da je potrebno različne kulture novih etničnih skupin poudarjati in podpirati, ne pa zanikati in podrežati (Ferfila, 2004). Kot vzrok, da je v Avstraliji prišlo do tolerantnejšega odnosa do neangleško govorečih imigrantov, lahko izpostavimo, da je bila avstralska družba glede na etnično sestavo že od samega začetka multikulturalna. Predsodki Avstralcev, temelječi na njihovih stereotipnih predstavah o imigrantih, so na ta način postopoma izgubljali svoj pomen (Čebulj - Sajko, 2000). Politika multikulturalizma se je v Avstraliji razvijala postopoma. Najprej je temeljila na zavračanju asimilacije in politiki izboljšanja socialnega in izobraževalnega sistema predvsem za priseljence delavskega razreda iz Evrope. Tudi naslednje vlade so nadaljevale z enakim delom, nekoliko bolj so poudarjali tudi kulturni pluralizem (pravica tujih etničnih skupin znotraj Avstralije do ohranjanja in razvijanja lastnih kultur, predvsem jezika, tradicije in umetnosti), vlogo etničnih organizacij in pomembnost socialnega sistema (Mikola, 2005). V osemdesetih in v začetku devetdesetih let 20. stoletja je laburistična vlada začela z uvajanjem drugačnega koncepta multikulturalizma. Šlo je za t.i. državljanski model, ki multikulturalizem ni več opredeljeval kot pravice manjšin, ampak kot pravice vseh državljanov v demokratični državi. Spodbujal je enakost in toleranco, angleščino pa priznaval kot nacionalni jezik. V zgodnjih devetdesetih letih prejšnjega stoletja je predsednik vlade Paul Keating multikulturalizem označil kot temelj avstralske družbe. To je veljalo do leta 1996, ko je predsedstvo prevzel John Howard. Z

nastopom njegove liberalnonacionalne vlade se je podpora temu sistemu bistveno zmanjšala, vendarle pa ostala ključni element avstralske družbe do danes.

Kar se tiče priseljevanja ljudi v Avstralijo v tem času, je značilen predvsem velik val imigrantov iz Azije, saj so bili leta 1973 z umikom rasne omejitve v imigracijski politiki le ti prvič selekcionirani na podlagi znanj in poklicev, ne pa po rasnih značilnostih. Število priseljencev iz Azije se je v sedemdesetih in osemdesetih letih prejšnjega stoletja močno povečalo in leta 1980 je njihov delež znašal že 22 %. Največ jih je v tem času prišlo iz Vietnama. V poznih devetdesetih se je imigracijska politika ponovno spremenila. Še bolj pomembna je postala izobrazba, oziroma znanje prišlekov. Na račun teh omejitev se je število priseljencev v tem času precej zmanjšalo. Za Avstralijo je značilno, da se je skozi njeno zgodovino etnična sestava vseskozi spreminjala, še posebej pa to velja za zadnjih 60 let, oziroma za obdobje po 2. svetovni vojni (Ferfila, 2004).

Preglednica 1: Izvirne države izven Avstralije rojenih njenih državljanov v letih 1947, 1976 in 1996

DRŽAVA	1947 %	DRŽAVA	1976 %	DRŽAVA	1996 %
Velika Britanija in Irska	72,7	Velika Britanija in Irska	41,1	Velika Britanija in Irska	28,7
Nova Zelandija	5,9	Italija	10,3	Nova Zelandija	7,1
Italija	4,5	Grčija	5,7	Italija	6,1
Nemčija	2,0	Jugoslavija	5,3	Nekdanje Jugoslov. rep.	4,4
Grčija	1,7	Nemčija	4,0	Vietnam	3,6
Indija	1,1	Nizozemska	3,4	Grčija	3,4
Poljska	0,9	Nova Zelandija	3,2	Nemčija	2,8
Kitajska	0,9	Poljska	2,1	Kitajska	2,5
Jugoslavija	0,8	Malta	2,1	Hongkong	2,3
ZDA	0,8	Sovjetska Zveza	1,9	Nizozemska	2,3
Južna Afrika	0,8	Indija	1,4	Malezija	2,3
Sovjetska Zveza	0,7	Libanon	1,2	Filpini	2,2
Druge	7,2	Druge	18,3	Druge	32,3

Vir podatkov: Robinson, 2004

4. Današnje stanje migracij

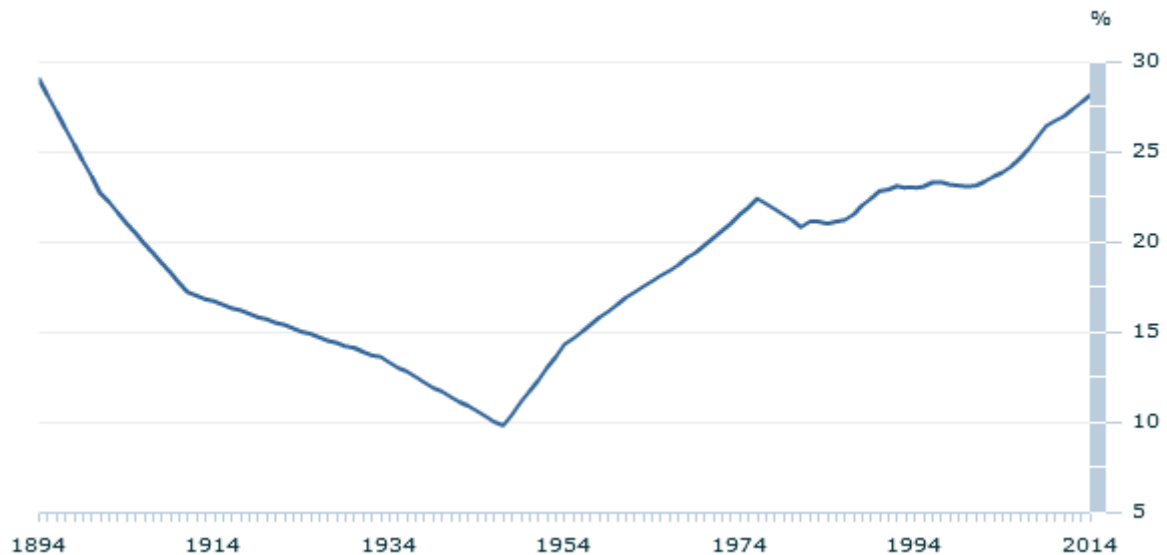
4.1. Zunanje migracije

Kot že vemo, je bilo in je še vedno za avstralsko rast prebivalstva zelo pomembno priseljevanje ljudi iz vsega sveta. Vplivalo je tudi na oblikovanje tega, čemur danes pravimo avstralski način življenja. Izgrajevanje avstralske nacionalne identitete je plod ravno politike multikulturalizma, s katerim se je vzpostavil družbeni in kulturni pristop do priseljenih manjšin. Na eni strani je upošteval pravice do ohranitve njihovih izvornih kultur, na drugi strani pa je politika multikulturalizma začela vpeljevati principe družbene enakosti znotraj države priselitve (Mikola, 2005).

V letu 2011 je bilo v Avstraliji 5,3 milijone migrantov, to pomeni 26 % vseh državljanov. Od vseh držav na svetu so imeli le Luxemburg (42 %), Izrael (31 %) in Švica (28 %) več

migrantov na število vseh državljanov. Podatek za leto 2014 kaže, da se je ta delež povečal že na 28,1 % oziroma skupno 6,6 milijonov prebivalcev Avstralije, rojenih izven te države (Where do migrants live?, 2014).

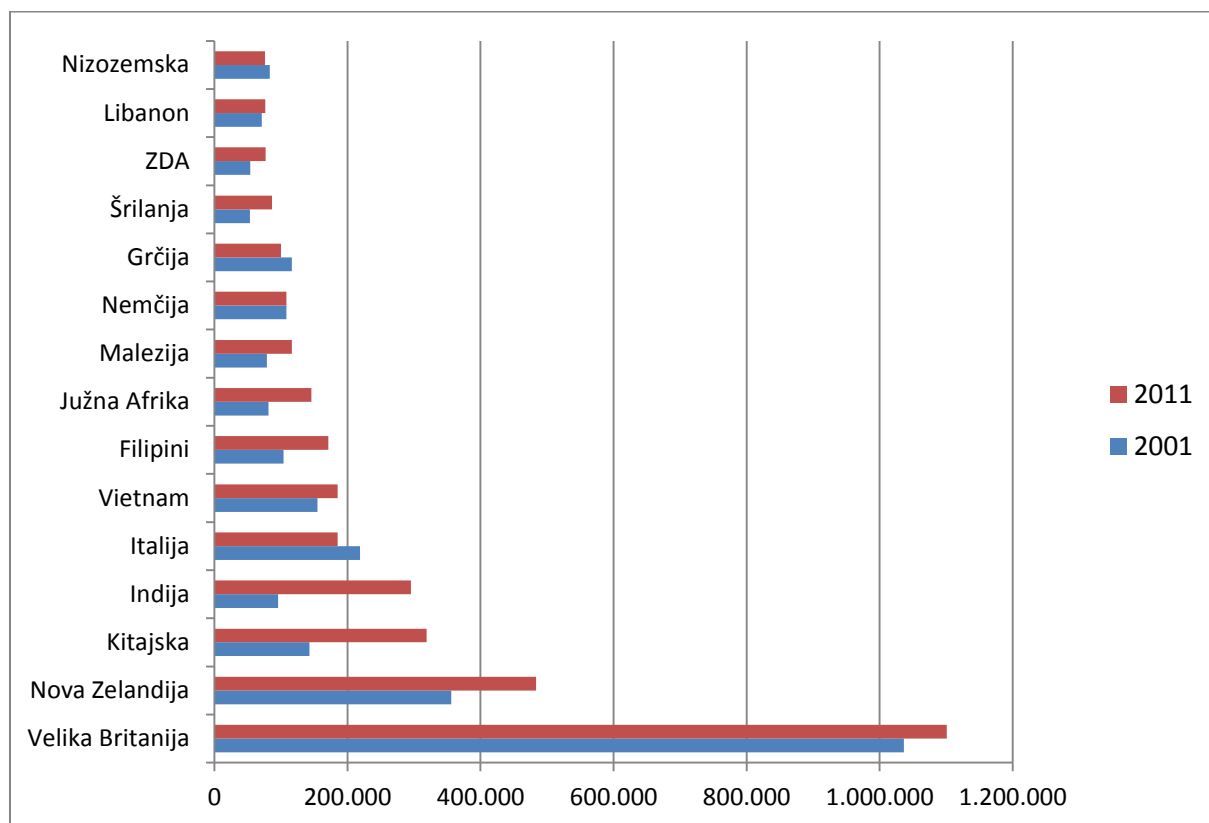
Slika 1: Prikaz deleža avstralskih prebivalcev, rojenih v tujini, od leta 1894 do 2014

Vir: Australia's population by country of birth, 2013

Največje število priseljencev še vedno prihaja iz Velike Britanije (1,101,082 leta 2011), sledijo jim Novozelanci (483,399), Kitajci (318,969) in Indijci (295,362). V primerjavi z letom 2001, se je predvsem povečalo število Indijcev in Kitajcev, zmanjšala pa se je populacija, rojena v Italiji (iz 218,718 leta 2001 na 185,402 leta 2011) (Where do migrants live?, 2014).

Grafikon 1: Migranti v Avstraliji po državah rojstva (leta 2001 in 2011)

Vir podatkov: Where do migrants live?, 2015

Ocene za leto 2014 kažejo na porast Filipincev, ki so s približno 225,100 priseljenci na petem mestu po vrstnem redu, za Britanci, Novozelandci, Kitajci in Indijci (Migration, Australia, 2015).

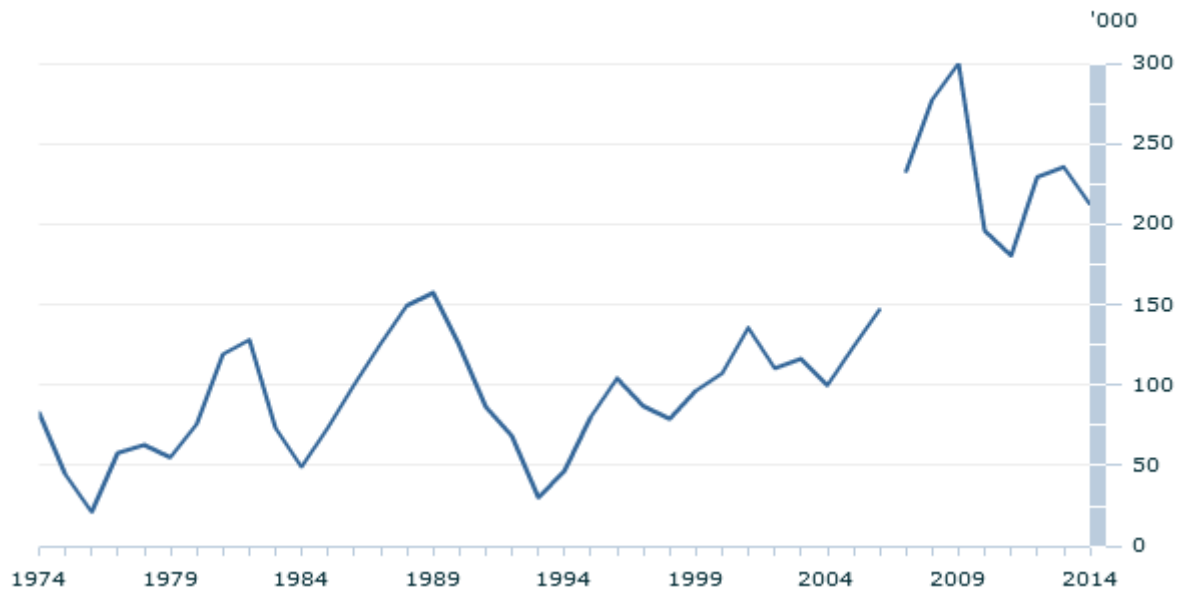
Kljub temu, da se je število prebivalcev, rojenih v Veliki Britaniji, po letu 2000 povečevalo, pa se je njihov delež glede na celotno avstralsko populacijo od leta 2003 do 2013 zmanjšal iz 5,7 % na 5,3 %. Od večjih imigrantskih skupin se je delež povečal pri Novozelancih (iz 2,1 na 2,6 %), Kitajcih (iz 1,0 na 1,8 %) in Indijcih (iz 0,6 na 1,6 %). Če pogledamo povprečno letno rast od leta 2003 do 2013, se je najbolj povečal delež priseljencev iz Nepala, saj je povprečna letna rast znašala 26,3 %. Sledijo jim Indijci (12,0 %), Pakistanci (11,4 %) ter priseljenci iz Bangladeša (10,9 %) in Sudana (9,2 %) (Australia's population by country of birth, 2013).

4.1.1. Neto migracije

Neto migracije (*Net overseas migration*) nam prikažejo izgubo ali porast števila ljudi v neki državi na podlagi priseljevanja in izseljevanja iz te države. Temelji na dolžini bivanja migrantov v oziroma izven Avstralije. V zadnjih letih se v Avstraliji povečuje število začasnih migrantov, predvsem na račun študentov in poslovnežov. Zato so Avstralci uvedli metodo, ki so jo poimenovali 12/16 mesečno pravilo. Na podlagi te metode se med zunanje migrante štejejo vsi ljudje, ki so v Avstraliji ostali 12 ali več mesecev, znotraj 16 – mesečnega obdobja (neto prihodi). Te osebe so potem vključene med avstralsko populacijo. Od vseh zunanjih migracij pa se odštejejo tisti, ki Avstralijo zapustijo in živijo zunaj 12 ali več mesecev, znotraj 16 – mesečnega obdobja (neto odhodi). Ti so potem odšteti od avstralske populacije. Za leti

2013/2014 je bila vrednost neto migracij 212 700 oseb, kar je bilo 23 tisoč oseb, oziroma 9,7 %, manj, kot leto poprej. Rekordna vrednost je zabeležena za december 2008, ko je bila 299 900 oseb, predvsem zaradi povečanja števila začasnih migrantov. Po tem letu je hitro prišlo do naglega upada, tudi na račun gospodarske krize, od leta 2011 do 2013 pa je stopnja neto migracij v Avstraliji ponovno rasla (Regional Net Overseas Migration, 2013).

Slika 2: Neto migracije v Avstraliji od leta 1974 do 2014 (v tisočih)

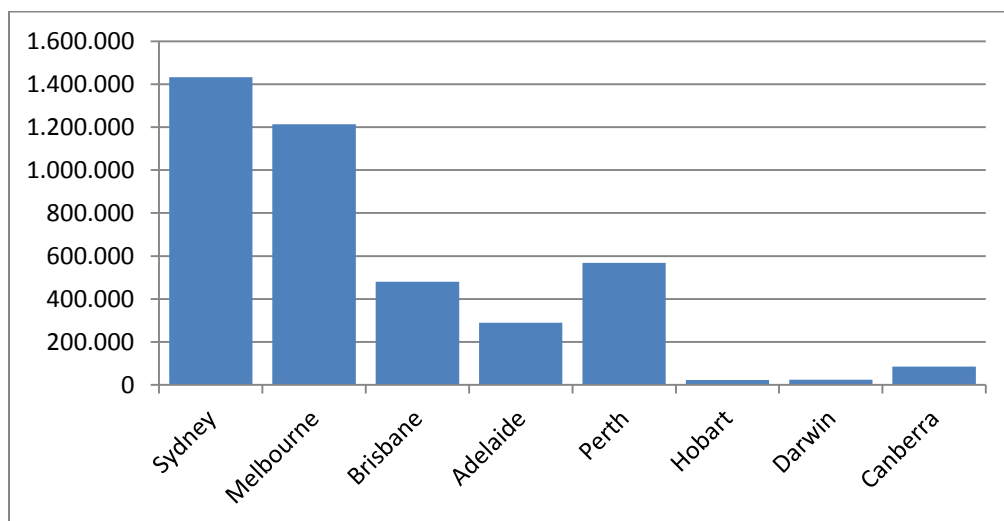
Vir: Australia's population by country of birth, 2013

4.1.2. Migranti v največjih avstralskih mestih

Velika večina imigrantov, nekaj manj kot polovica vseh, ki pridejo v Avstralijo, živi v dveh največjih mestih. V Sydneyju je bilo leta 2011 1,4 milijona, v Melbournu pa 1,2 milijona prebivalcev rojenih v tujini. Mesto na zahodu, Perth, je v tem pogledu s 580 tisočimi prebivalci na tretjem mestu (Where do migrants live?, 2014).

Grafikon 2: Število migrantov v največjih avstralskih mestih (2011)

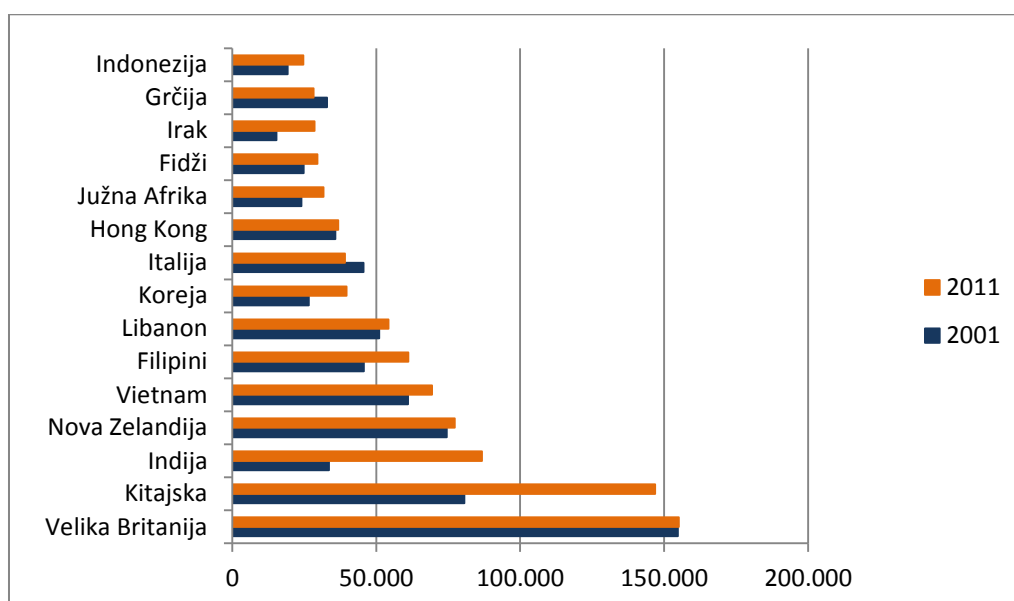

Vir podatkov: Where do migrants live?, 2015

4.1.2.1. Sydney

Sydney je kot mesto z najvišjim številom prebivalcev, rojenih v tujini, zelo pomembna točka za nove prišleke v državo. Je dom mnogih migrantskih skupnosti, poleg tega pa tudi mesto polno izobraževalnih in poslovnih institucij, tako da tudi na ta način pritegne mnogo migrantov iz celega sveta. Največ jih še vedno prihaja iz Velike Britanije. Tako jih je bilo v letu 2011 zabeleženo 155 065, kar je znašalo 4,2 % vseh prebivalcev Sydneyja. Iz grafikona 3 vidimo, da se je močno povečalo število priseljencev iz Kitajske (iz 80 627 leta 2001, na 146 853 leta 2011). Močan porast velja tudi za priseljence iz Indije, saj se je njihova populacija v enakem obdobju povečala za 53 142 oseb.

Grafikon 3: Migranti v Sydneyju po državah rojstva (leta 2001 in 2011)

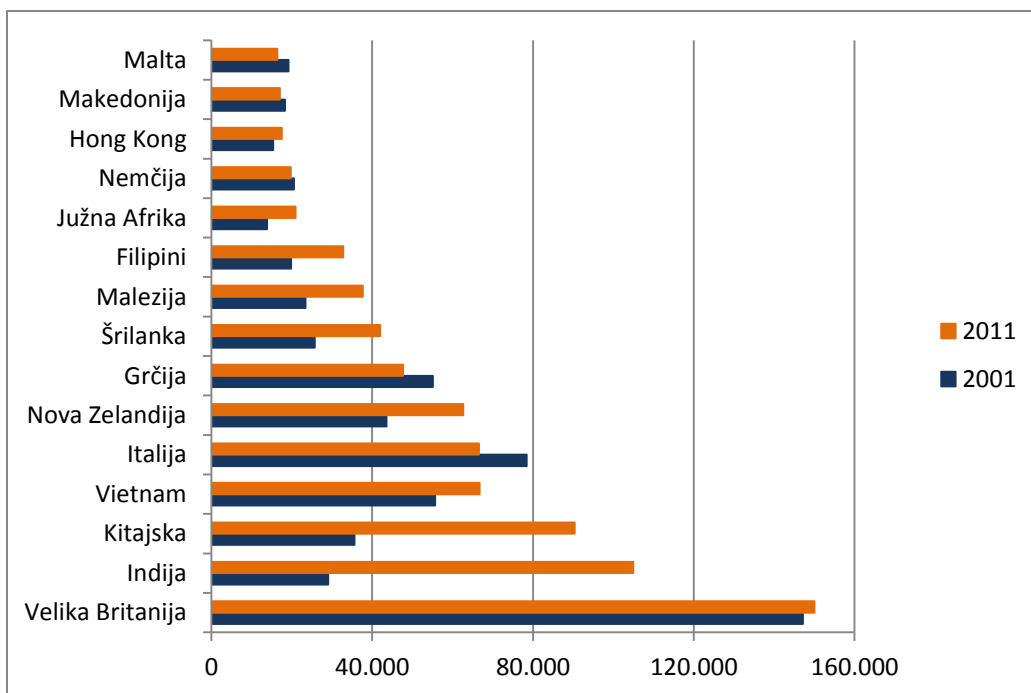

Vir podatkov: Where do migrants live?, 2015

4.1.2.2. Melbourne

Tudi Melbourne je zelo atraktivno mesto za migrante in sicer iz istih razlogov kot Sydney. Največja zgostitev priseljencev v tem mestu je okrog treh regij: CBD, Carlton in Southbank. V teh delih je bilo leta 2011 skoraj dve tretjini prebivalcev rojenih v tujini. Tudi v Melbournu je še vedno največ migrantov iz Velike Britanije (150 015 leta 2011). Za razliko od Sydneyja je v Melbournu več indijskih priseljencev kot kitajskih. V desetih letih se je njihovo število povečalo iz 29 020 leta 2001 na 104 975 leta 2011. Število migrantov iz Kitajske je v enakem obdobju naraslo iz 35 584 na 90 420.

Grafikon 4: Migranti v Melbournu po državah rojstva (leta 2001 in 2011)

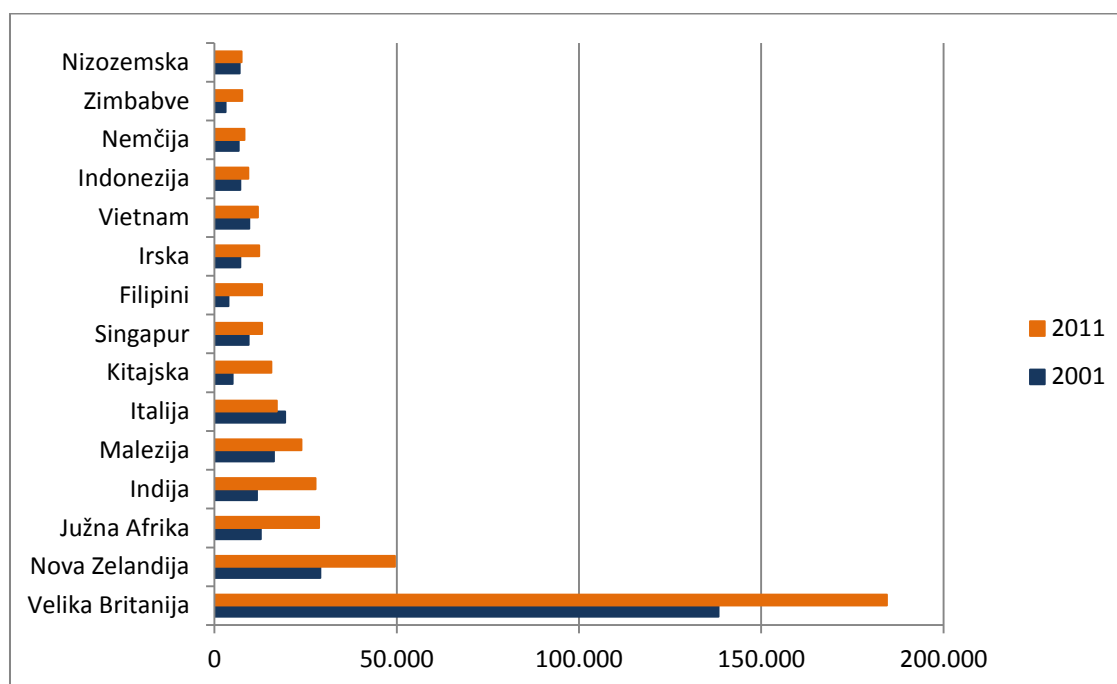

Vir podatkov: Where do migrants live?, 2015

4.1.2.3. Perth

Tretje mesto po številu migrantov v Avstraliji je največje mesto na zahodu, Perth. Gre za zelo pomembno središče migrantov, saj je za obdobje od 2001 – 2011 zabeležena najvišja rast novih priseljencev (51 %), višja tako od Sydneyja (24 %) kot tudi od Melbourne (31 %). Če pogledamo migrante po državah rojstva, v Perthu močno prevladujejo Britanci (184 474 leta 2011). Sledijo jim Novozelandci (49 549 leta 2011) in Južnoafričani (28 712 leta 2011). Za razliko od Sydneyja in Melbourneja je tukaj manj priseljencev iz Azije (Where do migrants live?, 2014).

Grafikon 5: Migranti v Perthu po državah rojstva (leta 2001 in 2011)

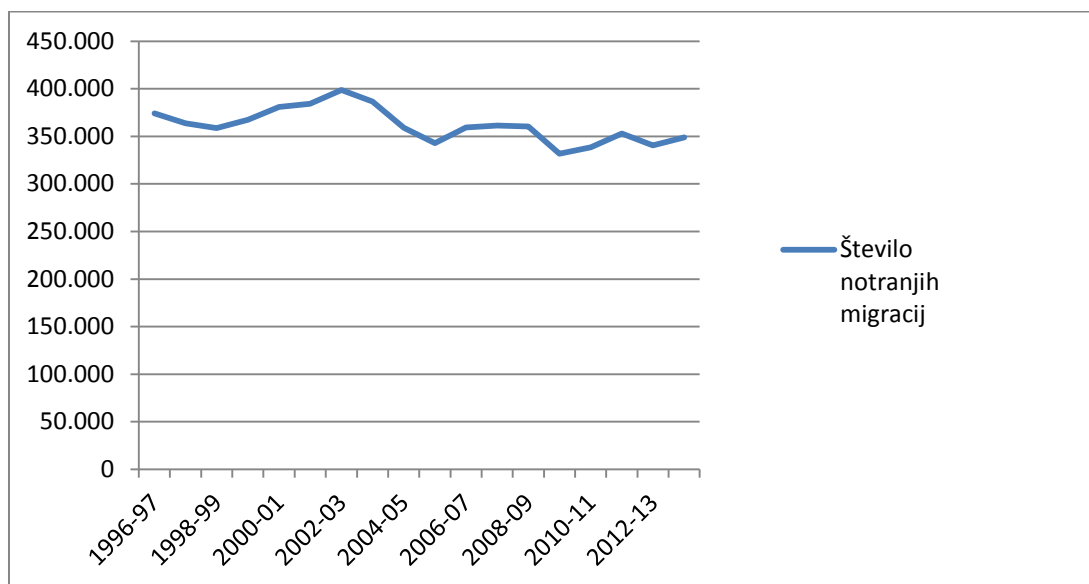
Vir podatkov: Where do migrants live?, 2015

4.2. Notranje migracije

Za Avstralijo so značilne tudi notranje migracije, pri katerih se kraj odselitve in kraj priselitve nahajata v isti državi. V Avstraliji to velja za selitve prebivalcev iz ene zvezne države ali teritorija v drugo zvezno državo ali teritorij. V osemdesetih in devetdesetih letih prejšnjega stoletja je bil močan preselitveni tok proti severu in sicer ob vzhodni obali navzgor. Deloma so bile migracije usmerjene tudi iz jugovzhoda proti zahodni Avstraliji. Za obdobje med 1981 – 1996 je značilno, da je veliko držav v Avstraliji izgubilo prebivalce na račun teh selitev, pridobili sta le Queensland in Zahodna Avstralija. Prirastek na račun notranjih migracij je v Queenslandu večji od naravnega prirastka že vse od leta 1988. Razlogi za notranje migracije so predvsem gospodarske in družbene spremembe. Pri gospodarstvu je bilo ključno upadanje industrijskega sektorja, ki je bilo še posebej močno v zvezni državi Viktoriji, razlog za selitve pa je bil tudi sam življenjski slog v Queenslandu s sončnim podnebjem in neskončno obalo (še posebej to velja za Zlato obalo (*Gold Coast*) in Sončno obalo (*Sunshine Coast*) v okolici Brisbana). Značilna hitra rast v tem delu je tudi zaradi upokojujencev in turistov. Na nekaterih delih Zlate obale je več kot polovica prebivalcev turistov in več kot 14 % vseh prebivalcev je starejših od 65 let (Ferfila, 2004).

Zadnji podatek za leto 2014 kaže, da je bilo to leto zabeleženo 349 029 notranjih migracij v Avstraliji, kar je pomenilo povečanje za 2,5 % glede na leto prej. Iz spodnjega grafikona je razvidno, da je število notranjih migracij v zadnjem obdobju vrh doseglo v letih 2002 – 2003, ko se je znotraj države preselilo 398 574 Avstralcev. Po tem letu se je ta številka zmanjševala, vendarle pa ostaja pri približno 350 000 migrantov (Net Interstate Migration, 2015).

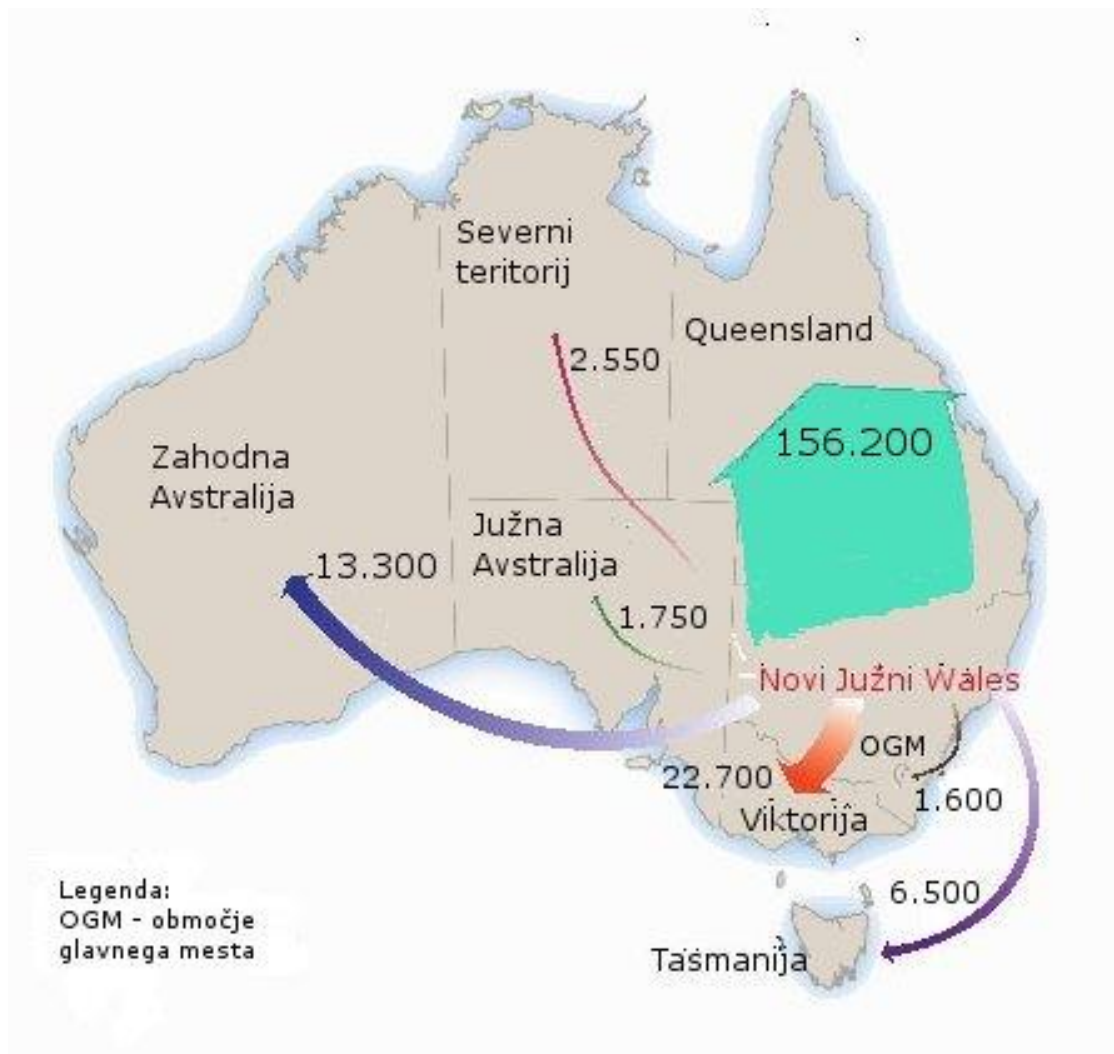
Grafikon 6: Število notranjih migracij v Avstraliji od leta 1996 do 2014

Vir podatkov: Net Interstate Migration, Financial years 1996-1997 to 2013-2014, 2015

Še vedno velja, da se največ ljudi znotraj Avstralije preseljuje v Queensland. Zemljevid 3 prikazuje izgube prebivalstva v Novem južnem Walesu v obdobju 2001 – 2008 na račun notranjih migracij. V zvezno državo Queensland se jih je preselilo več kot tri četrtine, vse ostale države oziroma teritorij pa močno zaostajajo.

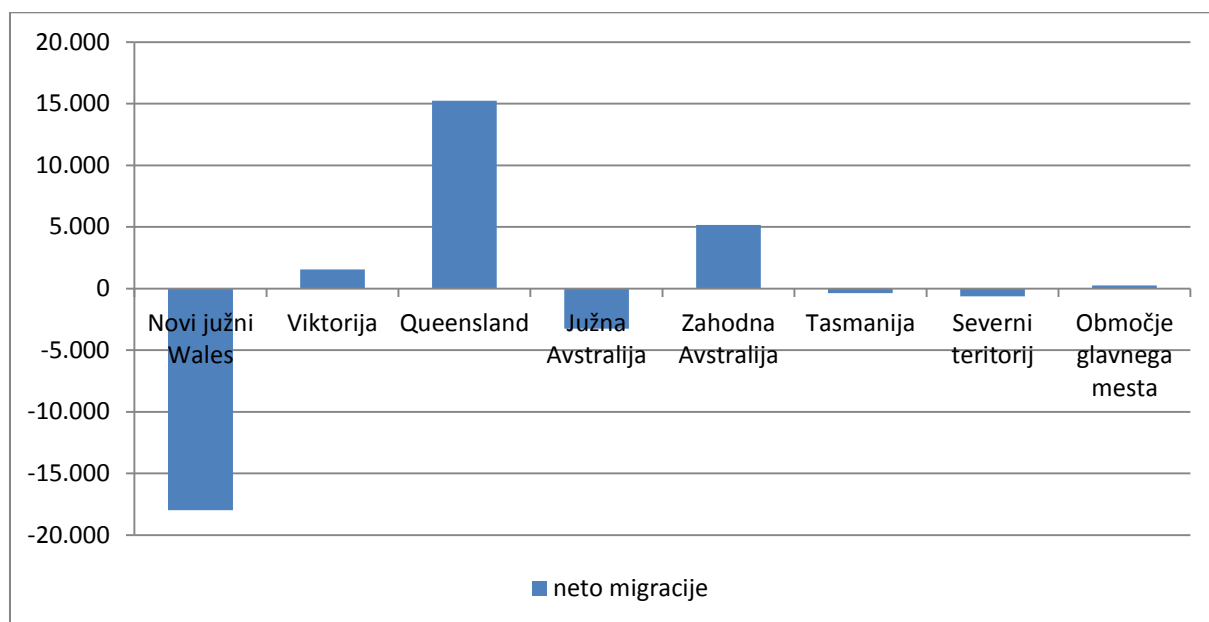
Zemljevid 3: Notranje migracije iz Novega južnega Walesa (2001 - 2008)

Povzeto po: Population, 2015

Grafikon 7 prikazuje neto migracije za posamezne zvezne države. Podatki nam povedo, ali gre pri določeni državi za rast ali pa za upad števila prebivalstva na račun notranjih migracij. Tako kot v prejšnjem stoletju se tudi v zadnjem obdobju še vedno največ oseb znotraj Avstralije preseljuje v Queensland in Zahodno Avstralijo, medtem ko ima največjo izgubo Novi južni Wales (za obdobje 2004 – 2014 je povprečje neto migracij -17 985). Izgube prebivalstva so v povprečju za leta 2004 – 2014 poleg Novega južnega Walesa beležili tudi v Južni Avstraliji, Severnem teritoriju in na Tasmaniji (Net Interstate Migration, 2015).

Grafikon 7: Povprečne neto migracije znotraj Avstralije po zveznih državah, za obdobje 2004 - 2014

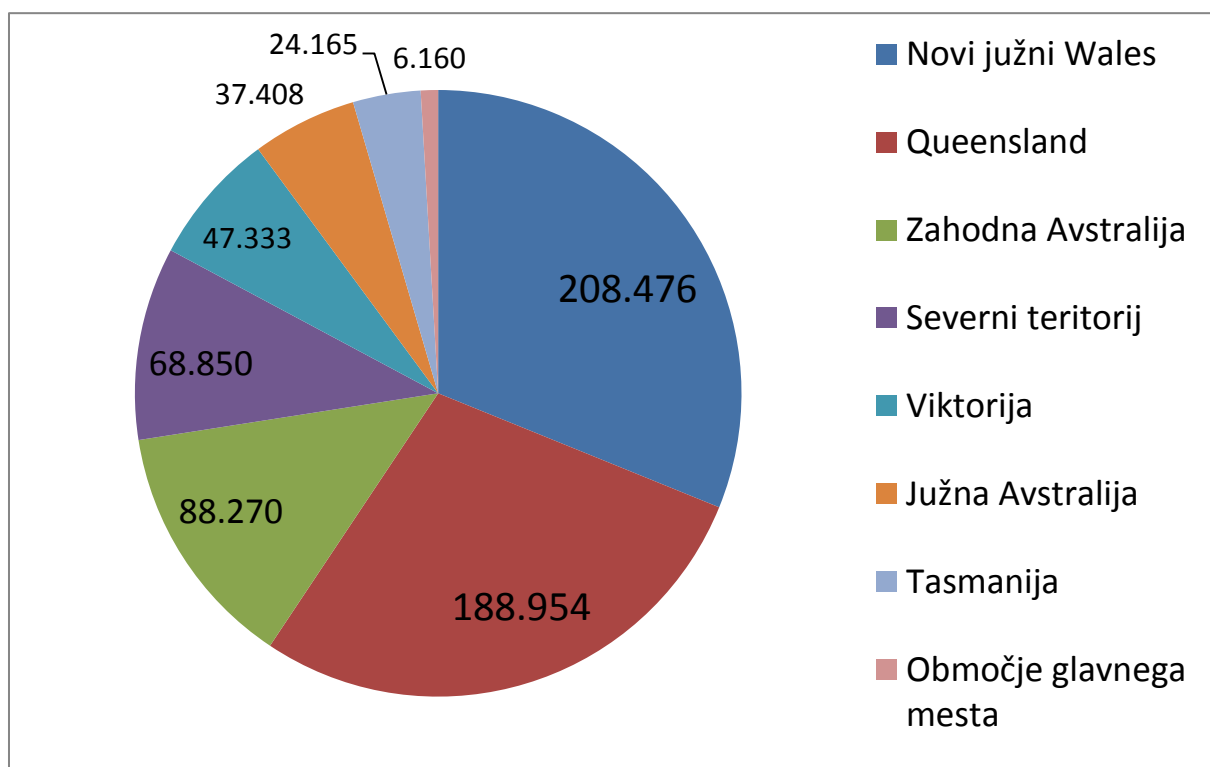
Vir podatkov: Net Interstate Migration, 2015

5. Staroselci in migracije

Migracije staroselcev v Avstraliji imajo zelo dolgo zgodovino. Sprva je šlo predvsem za tradicionalne migracijske tokove, ko so se staroselci selili v iskanju hrane in boljših pogojev za življenje, od 18. stoletja naprej pa so se selitve domačinov dogajale predvsem kot rezultat stika s kolonizatorji. Mnogi so se morali tudi na silo preseliti, na primer v rezervate, ki so jih Britanci ustvarili že v zgodnji fazi kolonizacije, ali pa na posestva bogatih Britancev. Kolonizacija se je razširila tudi v notranjost celine in le redka plemena staroselcev v odročnih krajih niso občutila krutosti britanskih imperialistov. Z razvojem tehnologije, širjenjem urbanizacije in globalizacije so se po drugi svetovni vojni spremenili tudi migracijski tokovi staroselcev. Vse več se jih je preseljevalo v večja mesta, kjer so imeli večje možnosti za zaposlitev. Aborigini so namreč vse bolj začeli prevzemati način življenja, ki so ga v to deželo prinesli tujci in so se na ta način tudi vse bolj zavedali priložnosti, ki jih ponujajo velika mesta, še posebej na gospodarskem področju. Pri Aboriginih se je vse bolj izgubljal pomen njihove kulture, tradicije, vključno z jezikom in to je še dodatno vplivalo na njihovo migriranje v mesta (Australian Aboriginal Migration, 2015).

Uradni podatek za leto 2011 kaže, da je tega leta v Avstraliji živel 669 900 staroselcev (Aboriginov). Največ jih je bilo zabeleženih v zveznih državah Novi južni Wales (208 476) in Queensland (188 954). Staroselci so v letu 2011 predstavljali 3 % vsega prebivalstva v Avstraliji, v Severnem teritoriju je njihov delež znašal celo 30 % (Estimates of Aboriginal..., 2013).

Grafikon 8: Število staroselcev v Avstraliji po zveznih državah in teritoriju, 2011

Vir podatkov: (Estimates of Aboriginal..., 2013).

Staroselsko prebivalstvo v Avstraliji je v primerjavi z ostalimi prebivalci te države bolj nagnjeno k notranjim migracijam. Podatki iz popisa leta 2011 kažejo, da je v obdobju 2006 - 2011 veliko več staroselcev spremenilo kraj bivanja (20,3 %) kot pa ostali državljani Avstralije (9,0 %). 62,2 % staroselcev je leta 2011 živelo v urbanih območjih z več kot 10 000 prebivalcev. Čeprav je ta delež manjši od 88,3 %, ki kaže na odstotek ostalih državljanov, živečih na teh območjih, pa je še vedno dokaj visok in kaže na to, da je tudi staroselsko prebivalstvo dandanes večinoma urbana populacija. Iz popisa je viden tudi podatek, ki kaže najvišji porast notranjih migracij staroselcev v večjih mestih (nad 100 000 prebivalcev) in v mestih s številom prebivalcev med 10 000 in 100 000. V prvih je porast med leti 2006 - 2011 znašal 26,2 %, v drugih pa 25,3 % (CAEPR, 2011).

6. Možnosti stalne imigracije v Avstralijo

V Avstraliji je že od leta 1958 v veljavi zakon (*Australian migration act*), ki ureja imigracije v tej državi. Obstajata dve možnosti, oziroma dva imigracijska programa za ljudi, ki se želijo za stalno preseliti v Avstralijo. V okviru teh dveh programov se vsako leto določi, kolikšno število vizumov bodo podelili.

6.1. Migracijski program

Prvi izmed obeh programov je Migracijski program (*Migration program*), ki temelji na štirih možnostih:

- oseba je kvalificirani migrant (z določenim talentom, sposobnostmi, poklicnim znanjem...),
- oseba je sponzorirana s strani sorodnikov, ki so začasni ali stalni avstralski prebivalci,
- oseba je bivši avstralski državljan, ki bi se sedaj rada vrnila nazaj v domovino,
- oseba je podjetnik ali investitor (Immigration & Visas, 2015).

Potencialni migranti so izbrani glede na znanja, ki jih imajo, zdravje, finančno stanje, starost, sposobnost govorjenja angleškega jezika, ter glede kontaktov, ki jih že imajo v Avstraliji. Avstralska imigracijska politika v duhu multikulturalizma ne izbira prišlekov glede na raso, spol ali kulturo. Ti dejavniki niso vključeni v program izbire. Urad za migracijo in zaščito meja v Avstraliji se posebej trudi izboljševati avstralsko ekonomijo, spodbuja rast industrije, turizma, zato je za leto 2013/2014 od vseh podeljenih viz (190 000), 2/3 (oz. 67,7 %) le teh bilo namenjenih migrantom, izbranih na podlagi poklicnih in delovnih izkušenj (Skilled migrants). 32,2 % oziroma 60 885 migrantov je dobilo vizo na podlagi družinskih vezi (Family), ostali (0,2 %) pa spadajo med posebne upravičence do vize. To so tri glavne kategorije, v katere so razdeljeni migranti preko Migracijskega programa. Zajema pa ta program nadalje še veliko število različnih vrst vizumov, ki se delijo na stalne in začasne. Migranti, ki dobijo začasno vizo, lahko pod določenimi pogoji (najpogosteje časovna omejitev) kasneje pridobijo tudi stalno (Annual Report 2013-14, 2014).

6.2. Humanitarni program

Drugi je humanitarni program (*Humanitarian program*), ki je zasnovan za begunce in ostale, ki potrebujejo humanitarno pomoč.

Obstajata dve kategoriji znotraj tega programa:

- *Offshore resettlement program* je namenjen beguncem in drugim osebam iz držav izven Avstralije, ki so zaradi najrazličnejših vzrokov ostali brez doma, in ki v Avstralijo še niso stopili. V okviru te kategorije se izvaja tudi Poseben humanitarni program (*Special humanitarian program* (SHP)), ki je namenjen primerom kršenja človekovih pravic, diskriminacije, brezdomstva in drugih stisk.
- *Onshore protection* je namenjen osebam, ki so že prišli v Avstralijo z začasnimi vizumi ali nezakonito in zahtevajo avstralsko zaščito (Immigration & Visas, 2015).

Od leta 1995 - 1996 se število migrantov, ki dobijo vizo preko Humanitarnega programa, giblje okoli 12 000 in 13 750, leta 2012 pa je vlada povečala to številko za 30 %, kar je za obdobje 2012 – 2013 pomenilo zvišanje na 20 000 migrantov. Že naslednja vlada je to številko ponovno vrnila nazaj na 13 750 (2013 – 2014) (Migration and humanitarian programs, 2015).

7. Negativne plati migracij v Avstraliji

7.1. Ilegalne migracije

Je že res, da je Avstralija pri samem vrhu najbolj zaželenih destinacij za stalno imigriranje, toda vsaka zgodba ima dve plati. Tudi v tej državi se vse bolj srečujemo z nasprotovanjem domačinov, ko je govora o novih priseljencih. Na udaru so predvsem ilegalni prebežniki, ki želijo nelegalno vstopiti v državo. Ta problematika se predvsem v zadnjem času pojavlja tudi v časopisju, tako domačem, kot tujem. Avstralska vlada je močno negativno presenetila lansko leto, ko je v okviru kampanje pod vodstvom avstralske vojske, v sklopu boja zoper tihotapcev, objavila po mnenju mnogih nečloveško sporočilo migrantom in beguncem. Na plakatu ki ga je izdelala vlada, je jasno sporočilo, da ilegalnim priseljencem Avstralija ne bo dom in da bo vsako plovilo, ki bo skušalo nelegalno vstopiti v avstralske vode, prestreženo in preusmerjeno na območje izven meja Avstralije (Iaccino, 2014).

Slika 3: Plakat avstralske vlade, namenjen ilegalnim migrantom, 2014

Vir: Iaccino, 2014

Tudi Združeni narodi so začeli resno opozarjati na avstralsko imigracijsko politiko, predvsem kar zadeva ravnanje z ilegalnimi migranti. Avstralija je edina država na svetu, kjer so vsi prosilci za azil, kateri niso potisnjeni nazaj na odprto morje, zaprti v azilnih centrih (*offshore* zbirni centri), dokler ne rešijo njihovega statusa. Združeni narodi take centre, ki se nahajajo na otoku Nauru, Božičnem otoku, Papui Novi Gvineji... opisujejo kot krute in nehumane (Kerin, 2015).

7.2. Delovna počitniška viza

Ne samo ilegalni migranti, tudi tisti, ki v Avstralijo pridejo legalno, so marsikdaj deležni negativnega odnosa s strani domačinov. Poseben primer v migracijski politiki so mladi migranti (do 31. leta starosti), ki pridejo v Avstralijo na podlagi delovne počitniške vize (*Working Holiday Visa*). Pri tem programu gre za kulturno izmenjavo, ki mladim omogoča, da 12 mesecev potujejo in zraven služijo denar z delom. Delovna počitniška viza je omejena le za določene države, saj jo lahko pridobijo samo državljani Belgije, Kanade, Cipra, Danske, Estonije, Finske, Francije, Nemčije, Hong Konga, Irske, Italije, Japonske, Koreje, Malte, Nizozemske, Norveške, Tajvana in Združenega Kraljestva (Michael, 2015). Junija letos (natančnejši datum 16. 6. 2015) je bil v Canberri podpisan tudi dogovor s Slovenijo. Tako naj bi se prej naštetim državam Slovenija pridružila že letos, odvisno kdaj bo dogovor stopil v veljavo (Podpis dogovora..., 2015).

Letno v Avstralijo s tovrstno vizo prispe 150 000 delavcev, le ti pa potem opravljajo najnižje vrednotena in najzahtevnejša dela. Raziskava, ki so jo delali pri avstralski nacionalni televiziji ABC, je pokazala, da Evropejce in Azijce, ki delajo pretežno na kmetijah, veliko premalo plačajo, jih izkoriščajo, nadlegujejo in celo napadajo, poročajo tudi o rasizmu in spolnih zlorabah. Glavni krivci za to, da so delavci velikokrat premalo plačani, naj bi bili posredniki med delavci in delodajalci, ki farmam prodajo cele skupine migrantov, potem pa na njihov račun sami služijo (Michael, 2015). Seveda so to prej izjeme, kot pa pravilo, pa vendar se v zadnjem času piše tudi na to temo in ni odveč predstaviti tudi temno plat migracij, ki je največkrat zamolčana.

7.3. Rasizem in segregacija

Z rasizmom in segregacijo je Avstralija povezana že od samega prihoda Evropejcev na to celino, ko so se le ti na najrazličnejše načine znašali nad staroselci. Vendar pa avtohtoni prebivalci Avstralije niso bili edini, ki so bili deležni nehumanega ravnanja s strani Britancev. Rasizem je na višjo stopnjo povzdignilo odkritje zlata na tej celini in s tem pojav zlate mrzlice. V tem obdobju (po letu 1851) je v Avstralijo namreč prišlo mnogo najrazličnejših etničnih skupin iz vsega sveta, najbolj pa so bili prizadeti Kitajci. To obdobje štejemo tudi kot začetek t.i. bele avstralske politike, s katero so Avstralci izvajali diskriminacijo do drugih etničnih skupin. Do drugačne politike je prišlo šele po letu 1972, ko so sprejeli t.i. multikulturalizem in na ta način (vsaj na papirju) začeli sprejemati vse etnične skupine v državi (The »White Australia« Policy, 2015).

Pa vendar se v današnjem času tudi v Avstraliji še vedno srečujemo z rasizmom, diskriminacijo in najrazličnejšimi predsodki predvsem do Aboriginov in Azijcev, na udaru pa so tudi marsikatero druge manjše etnične skupine. Iz raziskave, ki so jo leta 2012 predstavili v okviru avstralske komisije za človekove pravice, je zabeležen podatek, ki kaže, da je 27 % staroselcev (starih nad 15 let) leta 2008 izkusilo diskriminacijo v zadnjih dvanajstih mesecih. Predvsem znotraj pravnih zakonov in pravosodja, pri zaposlovanju, pa tudi na splošno v

javnosti. Nadaljni rezultati kažejo na to, da je kar tri četrtine staroselcev, ki so sodelovali v raziskavi, v tem letu občutilo rasno diskriminacijo, ko so želeli dobiti zdravstveno oskrbo, kar je vodilo tudi do tega, da nekateri niso bili diagnosticirani, in tudi nezdravljeni v zgodnji fazi bolezni, ko je zdravljenje najbolj učinkovito. Splošni zaključki te raziskave, v katero so bili vključeni staroselci, so pokazali, da kar 85 % vprašanih verjame, da je rasizem trenutni problem v Avstraliji (Racism exists in Australia..., 2012).

Z negativnim odnosom se v Avstraliji srečujejo tudi novi imigranti, ki so se v to državo priselili pred kratkim. Po lanskih podatkih je v letih 2000 – 2010 več kot 40 % neangleško govorečih migrantov v zadnjem letu na lastni koži izkusilo diskriminacijo, mnogi med njimi so bili žrtev neenakega obravnavanja s strani domačinov zaradi barve polti, njihove verske opredelitve ter etnične drugačnosti. Še posebej to velja za Azijce, predvsem Kitajce in Indijce, katerih je v Avstraliji iz leta v leto več (Australians are racist..., 2014). Med bolj ogrožene spadajo še Malezijci in migranti iz Šrilanke. Za konec naj omenimo, da so migranti na vprašanje, kaj je najslabše v Avstraliji, odgovorili, da so to visoki davki in nasploh visoke cene ter rasizem in diskriminacija (Marriner, 2014).

Zadnji odmevni dogodek v Avstraliji, ki meče slabo luč na multikulturalizem, pa so bila protiislamska zborovanja, organizirana letos po vsej državi. Za temi protesti je stala skupina, imenovana *Reclaim Australia* (Zahtevajmo nazaj Avstralijo), protestirali pa so proti šeriatskemu pravu in islamizaciji. Shodov se je v šestnajstih avstralskih mestih udeležilo več tisoč ljudi. Ko je v znak nasprotovanja levičarska skupina, imenovana *No Room for Racism* (Ni prostora za rasizem), organizirala protidemonstracije, je prišlo celo do spopadov med njimi. Nasprotniki skupini *Reclaim Australia* očitajo, da gre za rasistično organizacijo, medtem pa se le ti branijo, da nasprotujejo samo ekstremizmu, ne pa tudi muslimanom v širši skupnosti (Na tisoče Avstralcev..., 2015). Protesti so se začeli aprila letos, nadaljevali pa tudi v naslednjih mesecih. Na ta način se napetosti med Avstralci in v Avstraliji živečimi muslimani v zadnje pol leta iz dneva v dan krepijo.

Slika 4: Shod skupine *Reclaim Australia* v avstralskem mestu Hobart (julij, 2015)

Vir: Reclaim Australia..., 2015

8. Sklep

Avstralija velja za večnacionalno državo, kar je posledica nenehnega priseljevanja ljudi iz vsega sveta. Število prebivalcev v tej državi je od evropskega odkritja, oziroma predvsem od leta 1788, ko so začeli dovažati kaznjence iz Velike Britanije, vseskozi naraščalo. Sredi 19. stoletja je bilo v državi že okrog 400 tisoč, konec tega stoletja pa že skoraj 4 milijone prebivalcev. K temu je močno pripomoglo odkritje zlata na tej celini. Na začetku je šlo za preseljevanje predvsem Britancev, Ircev in Škotov, od začetka 19. stoletja dalje pa še drugih etničnih skupin. Močan dotok novega prebivalstva je povzročil velik upad staroselskega prebivalstva, ki se je šele po drugi svetovni vojni začelo obnovljati. Tudi v 20. stoletju je število priseljencev stalno naraščalo. Do konca druge svetovne vojne so prevladovali Britanci in Irci, v drugi polovici tega stoletja pa se je povečal dotok migrantov iz ostalih delov Evrope. Po letu 1972, ko so v Avstraliji uvedli nov koncept, imenovan multikulturalizem, in umaknili rasne omejitve v imigracijski politiki, se je močno povečal dotok priseljencev iz Azije. Danes je v Avstraliji nekaj manj kot 24 milijonov prebivalcev, od tega jih je nekaj več kot 6 milijonov in pol (28 %) rojenih izven te države. Največ le teh še vedno prihaja iz Velike Britanije, sledijo jim Novozelandci. V zadnjem obdobju se je najbolj povečal delež priseljencev iz Azije, prevladujejo pa Kitajci in Indijci. Če pogledamo migrante po državah rojstva v mestih z največjim številom priseljencev, opazimo določene razlike. V dveh največjih mestih na vzhodu celine je opazen močan porast indijskih in kitajskih migrantov, medtem ko v največjem mestu na zahodu, Perthu, še vedno močno prevladujejo Britanci.

Migracije so lahko tudi notranje. V Avstraliji se to beleži kot selitve ljudi iz ene zvezne države v drugo. Razlogi za take selitve so predvsem gospodarski in družbeni. Statistični podatki kažejo, da se največ oseb preseljuje v zvezno državo Queensland. Poleg prej omenjenih razlogov za selitev je za to državo na vzhodu značilno tudi to, da tja migrira veliko upokojencev in turistov. Na drugi strani pa za zvezno državo Novi južni Wales velja, da beleži največje izgube prebivalstva na račun notranjih migracij.

Notranje migracije so dandanes pomembne tudi z vidika avstralskih staroselcev. Za njih je značilen porast migracij v velika mesta, predvsem po drugi svetovni vojni. Aborigini so začeli vse bolj sprejemati način življenja, ki so ga k njim prinesli tujci, ter na ta način pozabljati svojo lastno kulturo in tradicijo. Leta 2011 je že 62,2 % vseh staroselcev živel v urbaniziranih območjih, največ v zveznih državah Novi južni Wales in Queensland.

Zadnjih nekaj let so avstralske oblasti podeljevale 190 tisoč vizumov letno. Je pa dejstvo, da oblasti migrantov ne sprejemajo brez natančne preverbe. Za stalno imigracijo je namreč potrebno veliko dokumentacije in precej denarja, vse skupaj pa se lahko tudi zelo zavleče. Migrante se izbira preko Migracijskega programa, na njihov izbor pa vpliva več dejavnikov, ki jih imigracijska politika v Avstraliji upošteva (znanje, finančno stanje, sposobnost govorjenja angleškega jezika...). Za ta program je značilno tudi, da imajo določene ugodnosti, oziroma prednosti pri izboru tiste osebe, ki že imajo sorodnike v Avstraliji. Kljub velikim omejitvam, dolgotrajnemu procesu in finančnemu zalogaju, pa Avstralija vsekakor ostaja ena najbolj zelenih destinacij za priselitev ljudi iz vsega sveta in nič ne kaže, da se bo to v prihodnje kaj spremenilo.

Vseeno pa je potrebno omeniti tudi nekaj negativnih plati v zvezi z migracijami v tej državi. Trenutno so ilegalni prebežniki svetovni problem in nič drugače ni v Avstraliji. Avstralska vlada je že lansko leto močno negativno presenetila z objavo, da ilegalnih priseljencev ne bodo sprejemali, ter da bodo vsako plovilo, ki bo skušalo nelegalno vstopiti v avstralske vode, prestregli in preusmerili nazaj na odprto morje. Na tak način reševanja problemov in nasploh

na avstralsko imigracijsko politiko, so začeli resno opozarjati tudi Združeni narodi. Probleme pa nimajo samo ilegalni migranti, ampak tudi tisti, ki so v Avstralijo prišli legalno. Kljub temu, da Avstralija velja za primer multikulturene države, se tudi v tej državi še danes marsikdaj srečujemo z negativnimi odnosi domačinov do migrantov. Izrazite so najrazličnejše oblike diskriminacije, rasizem in segregacija. Etnična drugačnost, barva polti, različne verske opredelitve... so dejavniki, ki v mnogih domačinih zbujejo predsodke in na nek način tudi strah. Najbolj na udaru so Aborigini in azijski imigranti. Med slednje spadajo predvsem Kitajci in Indijci, katerih je v Avstraliji iz leta v leto več. O negativnih izkušnjah je govora tudi med mladimi migranti, ki prihajajo v Avstralijo z delovno počitniško vizo in na ta način pridobivajo izkušnje. Marsikdaj se zgodi, da so deležni izkoriščanja, rasističnih opazk in tudi nasilja. Zadnji odmeven problem v tej državi pa so protesti proti islamizaciji, ki so v zadnje pol leta sprožili vrsto shodov po celi Avstraliji. Na eni strani imamo skupino *Reclaim Australia*, ki naj bi bili samo proti islamu, ne pa tudi proti muslimanom v državi, na drugi strani pa je levičarska skupina *No Room for Racism*, ki svojim nasprotnikom očita, da gre za rasistično organizacijo. Napetosti med Avstralci in v Avstraliji živečimi muslimani se do danes še niso pomirile, nasprotno, celo stopnjujejo se.

Kot že omenjeno je v Avstraliji več kot četrtina vsega prebivalstva imigrantov, kar pomeni da je tam veliko različnih etničnih skupin. In kljub temu, da Avstralija že nekaj časa velja za primer multikulturene države, ki sprejema vse manjšine, pa lahko vseeno zatrdimo, da je bela avstralska politika (*White Australian Policy*), uveljavljena že v 19. stoletju, še vedno močno zakoreninjena v domačinih.

9. Summary

Australia is considered a multinational country which is a result of constant immigration of people of the whole world. The number of residents of the country has been continuously growing since the European discovery and above all since 1788 when they began settling convicts from the Great Britain. In the middle of the nineteenth Century there were already about 400 thousand inhabitants and by the end of the same Century almost 4 million of them. The discovery of gold on the continent had immense contribution to this. Initially, mostly the Brits, the Irish and the Scots migrated, and from the start of the nineteenth Century on, other ethnical groups as well. Strong flows of new inhabitants caused a major decline in the aboriginal population which only just after the Second World War started to restore. The number of immigrants steadily increased through the twentieth Century as well. By the end of the Second World War the Brits and the Irish prevailed but by the end of the Century the flow from other parts of the Europe increased. After 1972 when there was a new concept called the multiculturalism introduced and the racial restrictions in the immigration policy were removed, the flow of immigrants from Asia increased sharply. There are little less than 24 million inhabitants in Australia today of which there is little more than six and a half million (28%) born outside this country. Most of them are still from Great Britain, followed by those from New Zealand. In the last period the share of immigrants from Asia increased, prevailed by the Chinese and the Indians. Looking at the migrants by the country they were born in and cities with highest number of immigrants, we see certain differences. In the two biggest cities on the east of the continent there is a sharp rise of Indian and Chinese immigrants, while in the biggest city on the west, Perth, there are still Brits who dominate.

Migrations can also be internal which in Australia marks as relocation of people from one federal state to the other. The reasons for such relocations are mostly economic and social changes. The statistical data shows most people relocate to the federal state of Queensland. In addition to the previously mentioned reasons for relocating there is also an interesting characteristic of this eastern state which is that a large number of seniors and tourists migrate there. On the other hand for the federal state of New South Wales applies that it records the biggest losses of the inhabitants on the expense of internal migrations.

Internal migrations are nowadays also important from the standpoint of Australian aborigines. There is significant increase in migrations to big cities, in particular after the Second World War. Aborigines started to increasingly adopt the lifestyle that the foreigners brought with them. This way, they began to forget their own culture and tradition. In the 2011 62,2 % of all aborigines already resided in the urbanized areas, most of them in the federal states of New South Wales and Queensland.

Last couple of years the Australian authorities granted 190 thousand visas annually. The fact is that authorities do not accept the newcomers without limitation, since for the permanent immigration there is a lot of documentation and money needed as well as time. Migrants are selected through the Migration programme and there are numerous factors considered for being selected in Australian immigrant politics (knowledge, financial state, the ability to speak English...). The programme also offers certain benefits or advantages when selecting persons who already have relatives in Australia. Despite great limitations, the lengthy process and financial morsel, Australia definitely remains one of the most desired destinations for immigration of people from the whole world and there is no indication that this might change in the future.

However, we should also mention the negative sides about migrations in this country. The illegal immigrants are currently a worldwide problem and it is no different in Australia. The Australian government surprised the public with the release of the negative statement that illegal immigrants are not going to be accepted and that every vessel that will try to illegally enter the Australian waters will be intercepted and redirected back to the open sea. The United Nations began to seriously warn on that way of problem solving and on the Australian immigration policy in general. But illegal migrants are not the only ones with problems. Those who legally came to Australia have problems too. Despite the fact that Australia is known for being a multicultural country, there still remains negative attitude towards the migrants. Most evident are numerous forms of discrimination, racism and segregation. The ethnical diversity, the colour of the skin, different religious affiliations... are factors that arouse prejudices and also fear in many locals. Those who are the most exposed are the Aborigines and Asian immigrants. Among the latter are mostly Chinese and Indians and their number increases year to year. Among those who highlight the negative experiences are also young migrants, who come to Australia by the Working holiday visa and gain the experiences that way. Often they are the victims of exploitations, racist remarks and also violence. The last reverberation problems in the country are the protests against Islamization, which triggered series of rallies across Australia. On the one side we have a group called *Reclaim Australia*, which is supposedly only against Islam but not against the Muslims in the country, and on the other side there is a leftist group called *No Room for Racism*, which criticizes the opponents for being a racist organization. Tensions between Australians and the Muslims living in Australia have not come to terms until today; on the contrary they continue to increase.

As mentioned before, the migrant represent more than a quarter of all inhabitants in Australia which means there are many ethnical groups. And despite the fact that Australia is considered to be a multicultural country who accepts minorities, we can surly claim that the White Australian policy established in the 19th century is still strongly rooted in the locals.

10. Viri in literatura

- Annual Report 2013-14. Australian Government Department of Immigration and Border Protection. 2014. URL: <http://www.immi.gov.au/about/reports/annual/2013-14/pdf/2013-14-annual-report.pdf> (Citirano 8.5. 2015)
- Anti – Chinese sentiment. My place for teachers. 2015. URL: http://www.myplace.edu.au/decades_timeline/1850/decade_landing_15_1.html?tabRank=2&subTabRank=4 (Citirano 16.8. 2015)
- Australian Aboriginal Migration. Cultural Survival. 2015. URL: <http://www.culturalsurvival.org/ourpublications/csq/article/australian-aboriginal-migration> (Citirano 17.8. 2015)
- Australians are racist and unfriendly, say migrants. News. 2014. URL: <http://www.news.com.au/national/australians-are-racist-and-unfriendly-say-migrants/story-fncynjr2-1226862883355> (Citirano 20.8. 2015)
- Australian Botanical History. 2015. URL: <http://www.cpbr.gov.au/botanical-history/botanical-discovery.html> (Citirano: 20.4. 2015)
- Australia's population by country of birth. Australian Bureau of statistics. 2013. URL: <http://www.abs.gov.au/ausstats/abs@.nsf/Products/3412.0~2011-12+and+2012-13~Chapter~Australia%27s+Population+by+Country+of+Birth?OpenDocument#231418211914994952> (Citirano 3.5. 2015)
- Australian Sacred Sites. Crystalinks – Metaphysics and science website. 2015. URL: <http://www.crystalinks.com/aussacredsites.html> (Citirano 14.8. 2015)
- Breen, S., 2015. Extermination, Extinction, Genocide. British colonialism and Tasmanian Aborigines. Academia. URL: http://www.academia.edu/2474043/Extermination_Extinction_Genocide_British_Colonialism_and_Tasmanian_Aborigines (Citirano 15.8. 2015)
- CAEPR Indigenous Population Project 2011 Census Papers. Australian National University. 2011. URL: http://caepr.anu.edu.au/sites/default/files/cck_indigenous_outcomes/2013/05/2011CensusPaper09_Mobility.pdf (Citirano 19.8. 2015)
- Convicts and the British colonies in Australia. Australian Government. 2014. URL: <http://www.australia.gov.au/about-australia/australian-story/convicts-and-the-british-colonies> (Citirano 15.8. 2015)
- Čebulj – Sajko, B., 1992. Med srečo in svobodo. Avstralski Slovenci o sebi. Ljubljana, 251 str.
- Čebulj – Sajko, B., 2000. Razpotja izseljencev. razdvojena identiteta avstralskih Slovencev. Ljubljana, Založba ZRC, ZRC SAZU, 140 str.

- Estimates of Aboriginal and Torres Strait Islander Australians, June 2011. Australian Bureau of Statistics. 2013. URL: <http://www.abs.gov.au/ausstats/abs@.nsf/mf/3238.0.55.001> (Citirano 16.8. 2015)
- Ferfila, B., 2003. Družboslovni preseki Avstralazije in Indonezije. Ljubljana, Fakulteta za družbene vede, 320 str.
- Ferfila, B., 2004. Avstralija, Nova Zelandija in Indonezija. Ljubljana, Fakulteta za družbene vede, 588 str.
- Gold Maps. Gold Net Australia. 2015. URL: <http://www.gold-net.com.au/maps1.html> (Citirano 16.8. 2015)
- How to name Aboriginal people. Creative spirits. 2015. URL: <http://www.creativespirits.info/aboriginalculture/people/how-to-name-aboriginal-people#axzz3itM98JP7> (Citirano 14.8. 2015)
- Iaccino, L., 2014. Australia. Controversial 'No Way' anti-Immigration Advert Sparks Outrage. International Business Times. URL: <http://www.ibtimes.co.uk/australia-controversial-no-way-anti-immigration-advert-sparks-outrage-1470023> (Citirano 21.5. 2015)
- Immigration & Visas. Visa Solutions. 2015. URL: http://www.australia-migration.com/page/Immigration_and_Visas/6 (Citirano 8.5. 2015)
- Kerin, L., 2015. United Nations raises serious concerns about Australia's immigration policies. ABC. URL: <http://www.abc.net.au/news/2014-11-11/un-committee-flags-concerns-about-australian-policy/5882190> (Citirano 21.5. 2015)
- Macintyre, S., 2004. A concise history of Australia. Cambridge, Cambridge University Press, 356 str.
- Marriner, C., 2014. Racism on the rise in Australia. migrants report cultural shift. The Sydney Morning Herald. URL: <http://www.smh.com.au/national/racism-on-the-rise-in-australia-migrants-report-cultural-shift-20140405-365a5.html> (Citirano 20.8. 2015)
- Michael, S., 2015. Sex abuse, stolen wages and 'slave-like conditions'. What young migrants are forced to endure as they pick YOUR fruit and vegetables on Australian farms. Dailymail. URL: <http://www.dailymail.co.uk/news/article-3066867/Sex-abuse-stolen-wages-slave-like-conditions-disgusting-conditions-young-migrants-forced-endure-pick-fruit-vegetables-Australian-farms.html> (Citirano 21.5. 2015)
- Migration and humanitarian programs. Parliament of Australia. 2015. URL: http://www.aph.gov.au/About_Parliament/Parliamentary_Departments/Parliamentary_Library/pubs/rp/BudgetReview201415/Migration (Citirano 9.5. 2015)
- Migration, Australia, 2015. Australian Bureau of statistics. 2015. URL: <http://www.abs.gov.au/ausstats/abs@.nsf/mf/3412.0/> (Citirano 25.4. 2015)
- Mikola, M., 2005. Živeti med kulturami: od avstralskih Slovencev do slovenskih Avstralcev. Ljubljana, Založba ZRC, ZRC SAZU, 142 str.

- Na tisoče Avstralcev na protiislamskih zborovanjih. RTV SLO. 2015. URL: <http://www.rtv slo.si/svet/na-tisoce-avstralcev-na-protiislamskih-zborovanjih/362181> (Citirano 21.8. 2015)
- Net Interstate Migration. Australian Bureau of statistics. 2015. URL: <http://www.abs.gov.au/ausstats/abs@.nsf/Latestproducts/3412.0Main%20Features62013-14?opendocument&tabname=Summary&prodno=3412.0&issue=2013-14&num=&view=> (Citirano 30.4. 2015)
- Net Interstate Migration, Financial years 1996-1997 to 2013-2014. Australian Bureau of statistics. 2015. URL: <http://stat.abs.gov.au/Index.aspx?QueryId=757> (Citirano 4.5. 2015)
- Our shared history. Reconciliation Australia. 2015. URL: <http://shareourpride.reconciliation.org.au/sections/our-shared-history/> (Citirano 15.8. 2015)
- Podpis dogovora med Slovenijo in Avstralijo o programu delovnih in počitniških vizumov. Republika Slovenija, Ministrstvo za zunanje zadeve. 2015. URL: http://www.mzz.gov.si/nc/si/medijsko_sredisce/novica/article/6/35436/c47622038e1e407b4d7103186450e858/ (Citirano 16.8. 2015)
- Population. Atlas of New South Wales. 2015. URL: <http://www.atlas.nsw.gov.au/public/nsw/home/topic/article/population.html> (Citirano 5.5. 2015)
- Reclaim Australia, No Room for Racism protests wrap up nationwide, five arrested in Sydney. ABC. 2015. URL: <http://www.abc.net.au/news/2015-07-19/police-out-in-force-as-protesters-converge-in-more-rival-rallies/6631212> (Citirano 21.8. 2015)
- Regional Net Overseas Migration. Australian Government Department of Immigration and Border Protection. 2013. URL: <https://www.immi.gov.au/media/publications/statistics/immigration-update/regional-net-overseas-migration-june-2005-2017.pdf> (Citirano 3.5. 2015)
- Robinson, G. M., 2000. Australia and New Zealand. Economy, Society and Environment. Oxford University Press, New York, 391 str.
- Szoke, H., 2012. Racism exists in Australia – are we doing enough to address it?. Australian Human Rights Commission. URL: <https://www.humanrights.gov.au/news/speeches/racism-exists-australia-are-we-doing-enough-address-it> (Citirano 20.8. 2015)
- The Australian gold rush. Australian Government. 2015. URL: <http://www.australia.gov.au/about-australia/australian-story/austn-gold-rush> (Citirano 15.8. 2015)
- The »White Australia« Policy. Racism noway – Anti-racism education for Australian schools. 2015. URL: <http://www.racismnoway.com.au/teaching-resources/factsheets/59.html> (Citirano 18.8. 2015)

- Where do migrants live?. Australian Bureau of statistics. 2014. URL: <http://www.abs.gov.au/AUSSTATS/abs@.nsf/Lookup/4102.0Main+Features102014#INTRODUCTION> (Citirano 24.4. 2015)

11. Seznam slik, grafikonov, preglednic in zemljevidov

Zemljevid 1: Cookovo odkrivanje Avstralije leta 1770	3
Zemljevid 2: Nahajališča zlata v Avstraliji	5
Zemljevid 3: Notranje migracije iz Novega južnega Walesa (2001 - 2008)	17

Preglednica 1: Izvirne države izven Avstralije rojenih njenih državljanov v letih 1947, 1976 in 1996.....	9
---	---

Slika 1: Prikaz deleža avstralskih prebivalcev, rojenih v tujini, od leta 1894 do 2014.....	10
Slika 2: Neto migracije v Avstraliji od leta 1974 do 2014 (v tisočih).....	12
Slika 3: Plakat avstralske vlade, namenjen ilegalnim migrantom, 2014.....	21
Slika 4: Shod skupine <i>Reclaim Australia</i> v avstralskem mestu Hobart (julij, 2015).....	24

Grafikon 1: Migranti v Avstraliji po državah rojstva (leta 2001 in 2011)	11
Grafikon 2: Število migrantov v največjih avstralskih mestih (2011)	13
Grafikon 3: Migranti v Sydneyju po državah rojstva (leta 2001 in 2011)	13
Grafikon 4: Migranti v Melbournu po državah rojstva (leta 2001 in 2011)	14
Grafikon 5: Migranti v Perthu po državah rojstva (leta 2001 in 2011).....	15
Grafikon 6: Število notranjih migracij v Avstraliji od leta 1996 do 2014	16
Grafikon 7: Povprečne neto migracije znotraj Avstralije po zveznih državah, za obdobje 2004 - 2014.....	18
Grafikon 8: Število staroselcev v Avstraliji po zveznih državah in teritoriju, 2011	19

Izjava o avtorstvu

Izjavljam, da je zaključna seminarska naloga izključno moje avtorsko delo, ter da so uporabljeni viri in literatura navedeni v skladu z mednarodnimi standardi in veljavno zakonodajo.

Ljubljana, 18.5. 2015

ALEN LINDIČ